

32004L0039

L 145/1

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2004 4 30

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2004/39/EB

2004 m. balandžio 21 d.

dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ⁽⁵⁾, siekiama sudaryti sąlygas, leidžiančias įgaliotoms investicinėms įmonėms ir bankams, kuriems jų buveinės valstybėse buvo suteiktas leidimas veiklai ir kurie ten prižiūrimi, laisvai teikti paslaugas bei steigti filialus kitose valstybėse narėse. Tuo tikslu, minėta direktyva siekė derinti taisykles dėl leidimo veiklai suteikimo tokioms investicinėms įmonėms ir jų veiklai taikomų reikalavimų, įskaitant verslo etikos taisykles. Ji taip pat numatė kai kurių reguliuojamų rinkų veiklos sąlygų suvienodinimą.

⁽¹⁾ OL C 71 E, 2003 3 25, p. 62.

⁽²⁾ OL C 220, 2003 9 16, p. 1.

⁽³⁾ OL C 144, 2003 6 20, p. 6.

⁽⁴⁾ 2003 m. rugsėjo 25 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2003 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 60 E, 2004 3 9, p. 1). 2004 m. kovo 30 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2004 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

(2) Pastaraisiais metais vis daugiau investuotojų tampa aktyvesni finansinėse rinkose, ir jiems yra siūlomas sudėtingesnis ir platesnis paslaugų ir priemonių spektras. Atsižvelgdama į šiuos pokyčius, Bendrijos teisinė sistema turėtų apimti visas investuotojams skirtas veiklos rūšis. Dėl to būtina užtikrinti atitinkamo laipsnio suderinamumą, norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą bei leisti investicinėms įmonėms, su jų buveinės valstybių priežiūra, teikti paslaugas visoje Bendrijoje, sudarančioje vieną bendrą rinką. Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Direktyva 93/22/EEB turėtų būti pakeista nauja direktyva.

(3) Dėl augančios investuotojų priklausomybės nuo asmeninių rekomendacijų, tikslinga investicinių rekomendacijų paslaugas įtraukti į investicines paslaugas, kurioms reikia leidimo.

(4) Į finansinių priemonių sąrašą tikslinga įtraukti kai kurias biržos prekių išvestines priemones ir kitas sudėtines dalis, kurių sudarymo ir prekybos būdams turėtų būti taikomos tos pačios tradicinės finansines priemones reglamentuojančios nuostatos.

(5) Būtina nustatyti išsamią priežiūros tvarką, reguliuojančią finansinių priemonių sandorių vykdymą neatsižvelgiant į šiem sandoriams sudaryti naudojamus prekybos būdus, siekiant užtikrinti aukštą investuotojų sandorių vykdymo kokybę bei išlaikyti finansinės sistemos skaidrumą ir bendrą efektyvumą. Turėtų būti numatyta nuosekli sistema, galinti jautriai reaguoti į rizikos veiksnius, kuri reguliuotų pagrindines pavedimų vykdymo sistemų rūšis, šiuo metu naudojamas Europos finansinėse rinkose. Būtina pripažinti, kad greta reguliuojamų rinkų atsirado naujos kartos organizuotos prekybos sistemos, kurioms turėtų būti taikomas reikalavimas užtikrinti efektyvų ir organizuotą finansinių rinkų veikimą. Siekiant nustatyti suderintą reguliavimo sistemą, turėtų būti numatyta nuostata dėl naujos investicinės paslaugos, susijusios su DPS valdymu, įtraukimo.

- (6) Turėtų būti nustatytos artimai tarpusavyje susijusios reguliuojamos rinkos ir DPS sąvokos, taip įrodant, kad jos reiškia tą patį organizuotos prekybos funkcionalumą. Į sąvokas neturėtų būti įtrauktos dvišalės sistemos, kur investicinė įmonė į visus prekybinius santykius įsitraukia savo sąskaita, o ne kaip rizikos nekelianti sandorio šalis tarp pirkėjo ir pardavėjo. Terminas „sistema“ apima visas rinkas, kurias sudaro taisyklių ir prekybos vietų rinkinys, taip pat ir tas rinkas, kurios veikia tik laikantis šių taisyklių. Reguluojamos rinkos ir DPS nėra įpareigosotos naudoti „techninę“ pavidimų suderinimo tvarką. Rinka, sudaryta tik iš taisyklių, reglamentuojančių su naryste, leidimu naudoti prekyboje priemones, prekyba tarp narių, ataskaitų pateikimu ir, kai taikoma, su skaidrumo įpareigojimais susijusius dalykus, yra reguliuojama rinka arba DPS, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, o sandoriai, sudaryti vadovaujantis šiomis taisyklėmis, laikomi sudaryti pagal reguliuojamos rinkos sistemos arba DPS reikalavimus. Terminas „pirkimo ir pardavimo interesai“ turėtų būti suprantamas plačiąja prasme ir apimti pavidimus, kainos nustatymą ir interesų nurodymus. Reikalavimas, kad sistemoje interesus apjungtų sistemos administratoriaus nustatytos ne savo nuožiūra taisyklės, reiškia, kad juos apjungia sistemos taisyklės arba sistemos protokolai ar vidaus procedūros (įskaitant programinę įrangą sudarančias procedūras). Sąvoka „ne savo nuožiūra nustatytos taisyklės“ reiškia, kad šios taisyklės nepalieka DPS administruojančiai investicinei įmonei veiksmų laisvės daryti įtaką interesų sąveikai. Vadovaujantis sąvokomis, interesai turėtų būti apjungti taip, kad po to būtų sudaryta sutartis, kurią vykdant taikomos sistemos taisyklės, sistemos protokolai ar vidaus procedūros.
- (7) Šios direktyvos tikslas yra apimti tas įmones, kurios įprastai teikia profesionalias investicines paslaugas ir (ar) plėtoja profesionalią investicinę veiklą; kadangi ji neapima įmonių, užsiimančių kitokia profesine veikla.
- (8) Šios direktyvos taikymo sritis neturėtų apimti įmonių, kurios valdo nuosavą turtą ir vykdo išipareigojimus, neteikia investicinių paslaugų ir (ar) nevykdo investicinės veiklos, t. y. verslo savo sąskaita, nebent tai yra rinkos formuotojai ar įmonės, organizuotai, dažnai ir sistemingai užsiimančios verslu savo sąskaita už reguliuojamos rinkos arba DPS ribų, taip sudarydamos sąlygas tretiesiems asmenims pasinaudoti siūloma sistema įtraukiant juos į prekybinius santykius.
- (9) Tekste pateiktos nuorodos į asmenis turėtų būti suprantamos kaip nuorodos tiek į fizinius, tiek į juridinius asmenis.
- (10) Turėtų būti išskirtos draudimo įmonės, kurių veikla yra tinkamai kontroliuojama kompetentingų riziką ribojančios priežiūros institucijų ir kurioms taikomos 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 64/225/EEB dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo perdraudimo bei retrocesijos srityse ⁽¹⁾, 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ⁽²⁾ ir 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos direktyva 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo ⁽³⁾.
- (11) Asmenys, neteikiantys paslaugų trečiosioms šalims, kurių verslas yra teikti investicines paslaugas išimtinai tik jų patronuojančioms įmonėms, savo dukterinėms įmonėms ar kitoms jų patronuojančių įmonių dukterinėms įmonėms, neturėtų būti taikoma ši direktyva.
- (12) Asmenys, kurie, vykdydami profesinę veiklą, teikia tik atsitiktines investicines paslaugas, neturėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį su sąlyga, kad tokia veikla yra reglamentuota ir atitinkamos taisyklės nedraudžia atsitiktiniais atvejais teikti investicinių paslaugų.
- (13) Asmenys, teikiantys investicines paslaugas, susijusias išimtinai su darbuotojų dalyvavimo akciniame kapitale programų administravimu, ir dėl to neteikiančioms investicinių paslaugų trečiosioms šalims, neturėtų būti taikoma ši direktyva.
- (14) Būtina nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka centriniai bankai ir kitos institucijos, vykdančios panašias funkcijas, taip pat valstybės įstaigos, kurioms pavesta valdyti valstybės skolą ar dalyvauti ją valdant (ši sąvoka apima ir investavimą, susijusį su ja), išskyrus tas įstaigas, kurios yra iš dalies ar visiškai valdomos valstybės, tačiau kurių vaidmuo yra komercinis ar susijęs su akcijų įsigijimu.
- (15) Būtina nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka kolektyvinio investavimo subjektai ir pensijų fondai, neatsižvelgiant į tai, ar jų veikla koordinuojama Bendrijos mastu, ar ne, bei depozitoriumai ar tokių įmonių valdytojais, kadangi jie turi laikytis konkrečių taisyklių, tiesiogiai pritaikytų jų veiklai.

(1) OL 56, 1964 4 4, p. 878/64. Direktyva su pakeitimais, padarytais 1972 m. Stojimo aktu.

(2) OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB.

(3) OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

- (16) Norėdamas pasinaudoti šioje direktyvoje nustatytais išimtimis, suinteresuotas asmuo turėtų nuolat laikytis sąlygų, taikomų kartu tokioms išimtimis. Ypač tuomet, kai asmuo teikia investicines paslaugas arba užsiima investicine veikla ir jam taikomos šios direktyvos išimtys, kadangi, vertinant bendrai, jo pagrindiniame versle tokios paslaugos ar veikla yra pagalbinės, jam neturėtų būti taikoma išimtis, susijusi su pagalbinėmis paslaugomis, jeigu jo pagrindiniame versle šios paslaugos ar veikla nustoja būti pagalbinėmis.
- (17) Asmenys, teikiantys investicines paslaugas ir (ar) vykdančios investicinę veiklą, reglamentuojamą šioje Direktyvoje, turėtų gauti buveinės valstybių narių kompetentingų institucijų leidimus, užtikrinančius investuotojų apsaugą ir finansinės sistemos stabilumą.
- (18) Kredito įstaigoms, įgaliotoms vadovaujantis 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽¹⁾, neturėtų prirėkti kito leidimo pagal šią direktyvą, leidžiančio teikti investicines paslaugas arba vykdyti investicinę veiklą. Kredito įstaigai nusprendus pradėti teikti investicines paslaugas arba vykdyti investicinę veiklą, prieš suteikdamos tokią teisę, kompetentingos institucijos turėtų patikrinti, ar ji laikosi atitinkamų šios direktyvos nuostatų.
- (19) Tuomet, kai investicinė įmonė nereguliariai teikia vieną ar daugiau leidime nenurodytų investicinių paslaugų arba vykdo leidime nenumatytą veiklą, vadovaujantis šia direktyva, ji neturėtų įgyti papildomo leidimo.
- (20) Šioje direktyvoje pavedimų priėmimas ir perdavimas taip pat turėtų apimti dviejų arba daugiau investuotojų suvedimą, siekiant, kad šie investuotojai sudarytų sandorį.
- (21) Atsižvelgdamos į būsimą kapitalo pakankamumo sistemos, nurodytos Bazelio II konvencijoje, peržiūrą, valstybės narės pripažįsta, kad reikia iš naujo įvertinti, ar investicinės įmonės, klientų pavedimus vykdančios suderinamumo principu, turėtų būti laikomos pagrindiniais veikėjais, o jų kapitalui nustatomi papildomi norminiai reikalavimai.
- (22) Abipusio pripažinimo ir buveinės valstybės narės priešiškos principai reikalauja, kad valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų suteikti arba turėtų atšaukti leidimus, jeigu tokie veiksniai, kaip veiklos programos, geografinis pasiskirstymas arba faktiškai atlikta veikla, aiškiai rodo, kad investicinė įmonė pasirinko vienos kurios nors valstybės narės teisinę sistemą, siekdama išvengti kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje ji ketina vykdyti arba vykdo didesnę savo veiklos dalį, galiojančių griežtesnių normų. Investicinė įmonė, turinti juridinio asmens statusą, turėtų gauti leidimą toje valstybėje narėje, kurioje yra registruota jos būstinė. Investicinė įmonė, neturinti juridinio asmens statuso, turėtų gauti leidimą toje valstybėje narėje, kurioje yra jos pagrindinė buveinė. Be to, valstybės narės turėtų reikalauti, kad pagrindinė investicinės įmonės buveinė visuomet būtų buveinės valstybėje narėje ir vykdytų joje faktinę veiklą.
- (23) Buveinės valstybėje narėje leidimą gavusiai investicinei įmonei turėtų būti suteikta teisė teikti investicines paslaugas ar vykdyti investicinę veiklą visoje Bendrijoje, nereikalaujant kreiptis į kompetentingas institucijas dėl atskiro leidimo toje valstybėje narėje, kurioje ji pageidauja teikti tokias paslaugas ar vykdyti tokią veiklą.
- (24) Atsižvelgiant į tai, kad kai kurios investicinės įmonės yra atleistos nuo kai kurių įsipareigojimų, nustatytų 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ⁽²⁾, jos turėtų būti įpareigosotos turėti arba minimalaus dydžio kapitalą, arba profesinės civilinės atsakomybės draudimą, arba ir viena, ir kita. Tokio draudimo sumos turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į patikslinimus, padarytus vadovaujantis 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ⁽³⁾. Tokia kapitalo pakankamumui taikoma speciali tvarka neturėtų pažeisti sprendimų dėl atitinkamo šių įmonių traktavimo pagal būsimus Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių kapitalo pakankamumą, pakeitimus.
- (25) Atsižvelgiant į tai, kad rizikos ribojimo reguliavimo sritis turėtų apimti tik įmones, kurios, profesionaliai tvarkydamos prekybos knygą, gali reikšti sandorio šalies riziką kitiems rinkos dalyviams, subjektams, savo sąskaita vykdančioms sandorius su finansinėmis priemonėmis, įskaitant šioje direktyvoje reglamentuojamas biržos prekių išvestines priemones, taip pat tiems, kurie savo pagrindinio verslo klientams visiems bendrai kaip pagalbinės paslaugas teikia investicines paslaugas, susijusias su išvestinėmis priemonėmis, neturėtų būti taikoma ši direktyva su sąlyga, kad toks pagrindinis verslas nėra investicinių paslaugų teikimas, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.

⁽¹⁾ OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB.

⁽²⁾ OL L 141, 1993 6 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB.

⁽³⁾ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

- (26) Siekiant apsaugoti investuotojo teises į nuosavybę ir kitas panašias teises į vertybinius popierius ar įmonei patikėtas lėšas, šios teisės turėtų būti atskirtos nuo įmonės teisių. Tačiau šis principas neturėtų drausti įmonei užsiimti verslu savo vardu, tačiau investuotojo naudai, pavyzdžiui, kapitalo skolinimasis atsargoms, kai tai būtina dėl sandorio pobūdžio ir investuotojas tam pritaria.
- (27) Jeigu klientas, vadovaudamasis Bendrijos teisės aktais ir ypač 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito ⁽¹⁾, perduoda investicinei įmonei visas nuosavybės teises į finansines priemones arba lėšas, siekdamas užtikrinti ar kitaip įvykdyti esamus ar būsimus, faktinius arba galimus ar numatomus išsipareigojimus, tokios finansinės priemonės ar lėšos taip pat neturėtų būti laikomos priklausančiomis klientui.
- (28) Leidimų išdavimo tvarka, taikoma Bendrijoje investicinių įmonių filialams, įgaliotiems trečiojoje šalyje, turėtų būti ir toliau taikoma tokioms įmonėms. Šie filialai neturėtų naudotis laisve teikti paslaugas, remiantis Sutarties 49 straipsnio antrąja dalimi, arba įsisteigimo teise tose valstybėse narėse, kuriose jie nėra įsisteigę. Atsižvelgiant į tuos atvejus, kai Bendrija nėra prisiėmusi jokių dvišalių ar daugiašalių išsipareigojimų, tikslinga numatyti tvarką, skirtą užtikrinti, kad Bendrijos investicinės įmonės būtų vienodai traktuojamos suinteresuotose trečiojoje šalyje.
- (29) Dėl augančios investicinių įmonių vykdomos veiklos rūšių įvairovės padidėja konflikto galimybė tarp šių tarpusavyje besiskiriančių veiklos rūšių ir klientų interesų. Dėl to būtina numatyti taisykles, užtikrinančias, kad šie konfliktai negalėtų neigiamai paveikti jų klientų interesų.
- (30) Paslauga turėtų būti laikoma suteikta kliento iniciatyva, išskyrus tuomet, kai klientas jos pareikalauja atsakydamas į tam klientui pačios įmonės arba jos vardu adresuotą pranešimą, kuriame yra pateiktas pasiūlymas arba kuriuo siekiama paveikti klientą dėl konkrečios finansinės priemonės ar konkretaus sandorio. Paslauga gali būti laikoma suteikta kliento iniciatyva, nepaisant to, kad klientas jos pareikalauja remdamasis reklamuojančiu ar siūlančiu finansines priemones pranešimu, perduotu įprastomis priemonėmis
- arba adresuotu visuomenei ar didesnei jos grupei arba esamų ar būsimų klientų kategorijai.
- (31) Vienas iš šios direktyvos uždavinių yra investuotojų apsauga. Investuotojų apsaugos priemonės turėtų būti pritaikytos kiekvienai investuotojų grupei (mažmenininkams, profesionaliems investuotojams ir sandorio šalims).
- (32) Nukrypstant nuo principo, pagal kurį buveinės valstybės išduoda leidimus veiklai, prižiūri ir kontroliuoja filialų veiklos ir išsipareigojimų laikymąsi, tikslinga, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prisiimtų atsakomybę už šioje direktyvoje nurodytų, su verslu susijusių tam tikrų išsipareigojimų, vykdomų per filialą to filialo buvimo teritorijoje, laikymosi kontrolę, nes ši institucija yra arčiausiai to filialo ir jos buvimo vieta geriau leidžia nustatyti ir užkirsti kelią taisyklių, reglamentuojančių filialo veiklą, pažeidimams.
- (33) Būtina nustatyti „optimalaus įvykdymo“ reikalavimą, siekiant užtikrinti, kad investicinės įmonės klientų pavedimus įvykdytų klientui palankiausiomis sąlygomis. Šis reikalavimas turėtų būti taikomas įmonei, turinčiai sutartinius ar tarpininkavimo išsipareigojimus klientui.
- (34) Sąžininga konkurencija reikalauja, kad rinkos dalyviai ir investuotojai sugebėtų palyginti kainas, kurias prekybos vietose turi skelbti reguliuojamos rinkos, DPS ir tarpininkai. Šiuo atveju rekomenduojama, kad valstybės narės pašalintų bet kokias kliūtis, galinčias trukdyti kaupti atitinkamą informaciją Europos mastu ir ją skelbti.
- (35) Pradėdama verslo santykius su klientu, investicinė įmonė gali paprašyti esamo kliento arba būsimą klientą kartu pritari ir vykdymo politikai, ir tam, kad jo pavedimai galėtų būti įvykdyti už reguliuojamos rinkos arba DPS ribų.
- (36) Asmenys, teikiantys investicines paslaugas daugiau nei vienos investicinės įmonės naudai, turėtų būti laikomos ne draudimo agentais, o investicinėmis įmonėmis, remiantis šioje direktyvoje pateikta jų sąvoka, išskyrus kai kuriuos asmenis, kuriems gali būti taikomos išimtys.
- (37) Ši direktyva neturėtų pažeisti draudimo agentų teisės vykdyti veiklos, kuriai taikomos kitos direktyvos ir veiklos, susijusios su finansinėmis paslaugomis ar prekėms, kurioms netaikoma ši direktyva, įskaitant veiklą, vykdomą tos pačios finansinės grupės dalies vardu.

⁽¹⁾ OL L 168, 2002 6 27, p. 43.

- (38) Ši direktyva neturėtų būti taikoma už investicinės įmonės patalpų vykdomos veiklos (išnešiojamoji prekyba) sąlygoms.
- (39) Valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų registruoti arba turėtų atšaukti registraciją, jeigu realiai atlikta veikla aiškiai parodo, kad draudimo agentas pasirinko vienos kurios nors valstybės narės teisinę sistemą, siekdamas išvengti kitoje valstybėje narėje galiojančių griežtesnių normų, kurios teritorijoje jis ketina vykdyti arba vykdo didesnę savo veiklos dalį.
- (40) Šioje direktyvoje tinkamomis sandorio šalimis laikomi klientai.
- (41) Siekiant užtikrinti, kad verslo etikos taisyklės, įskaitant optimalaus kliento pavidimą vykdymo ir tvarkymo taisykles, būtų taikomos tiems investuotojams, kuriems tokia apsauga reikalingiausia, ir atspindėti Bendrijoje nusistovėjusią rinkos praktiką, tikslinga išaiškinti, kad verslo etikos taisyklių galima nepaisyti tuomet, kai sandoriai sudaromi tarp tinkamų sandorio šalių.
- (42) Vykdam tarp tinkamų sandorio šalių sudarytus sandorius, išipareigojimas atskleisti maksimalius kliento pavidimus turėtų būti taikomas tik tuomet, kai sandorio šalis siunčia vykdyti investicinei įmonei maksimalų pavidimą.
- (43) Valstybės narės, laikydamosi 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾, saugo fizinių asmenų teisę į privatumą tvarkant asmens duomenis.
- (44) Turint dvigubą tikslą – apsaugoti investuotojus ir užtikrinti sklandų vertybinių popierių rinkos veikimą, būtina užtikrinti sandorių skaidrumą bei tai, kad rinkoje veikiančioms investicinėms įmonėms būtų taikomos šiam tikslui nustatytos taisyklės. Siekiant investuotojams ir rinkos dalyviams suteikti galimybes bet kuriuo metu įvertinti jų sudarinėjamo akcijų sandorio sąlygas ir vėliau įvertinti jo įvykdymo sąlygas, turėtų būti nustatytos bendros taisyklės, reglamentuojančios informacijos apie įvykdytus akcijų sandorius paskelbimą ir esamų prekybos akcijomis galimybių atskleidimą. Šios taisyklės reikalingos siekiant užtikrinti efektyvią valstybių narių akcijų rinkų integraciją, skatinti akcijų priemonių kainodaros procesą bei veiksmingą „optimalaus vykdymo“ reikalavimo įgyvendinimą. Šie pasiūlymai reikalauja, kad visiems akcijų sandoriams, neatsižvelgiant į tai, ar investicinė įmonė juos vykdo dvišaliu pagrindu ar per reguliuojamas rinkas ar DPS, turėtų būti taikomi nuoseklaus skaidrumo reikalavimai. Investicinei įmonei taikomi reikalavimai pateikti paraišką ir pasiūlyti kainą bei įvykdyti pavidimą pagal nustatytą kainą, vadovaujantis šia direktyva, neatleidžia investicinės įmonės nuo pareigos nusiųsti pavidimą į kitą vykdymo vietą, jeigu tokia organizacijos vidaus nuostatos gali neleisti įmonei laikytis „optimalaus vykdymo“ reikalavimo.
- (45) Valstybės narės turėtų sugebėti taikyti direktyvoje numatytus pranešimo apie sandorius reikalavimus toms finansinėms priemonėms, kuriomis neleidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje.
- (46) Valstybė narė gali nustatyti išankstinius ir vėlesnius prekybos skaidrumo reikalavimus, nustatytus šioje direktyvoje ne akcijoms, bet kitoms finansinėms priemonėms. Tokiu atveju šie reikalavimai turėtų būti taikomi visoms investicinėms įmonėms, kurioms ši valstybė narė yra buveinės valstybė narė ir kurios savo veiklą vykdo šios valstybės narės teritorijoje ir tarptautiniu mastu, naudodamosi laisve teikti paslaugas. Jie taip pat turėtų būti taikomi veiklai, kurią tos valstybės narės teritorijoje vykdo filialai, įsteigti jos teritorijoje kitose valstybėse narėse leidimus gavusių investicinių įmonių.
- (47) Investicinėms įmonėms turėtų būti suteiktos tos pačios galimybės prisijungti ar patekti į reguliuojamas rinkas visoje Bendrijoje. Nesvarbu, kaip sandoriai šiuo metu administruojami valstybėse narėse; būtina uždrausti bet kokius techninius ar teisinius apribojimus patekti į reguliuojamas rinkas.
- (48) Siekiant supaprastinti tarptautinių sandorių įvykdymą, tikslinga numatyti investicinių įmonių teisę prisijungti prie Bendrijos kliringo ir atsiskaitymo sistemų, neatsižvelgiant į tai, ar sandoriai buvo sudaryti suinteresuotos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje. Investicinės įmonės, pagedaujančios tiesiogiai prisijungti prie kitos valstybės narės atsiskaitymo sistemos, turėtų atitikti veiklos ir komercinius reikalavimus, keliamus tokiai narystei ir riziką ribojančioms priemonėms, skirtoms užtikrinti sklandų ir organizuotą finansinių rinkų veikimą.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

- (49) Leidimas organizuoti reguliuojamą rinką turėtų apimti bet kokią veiklą, tiesiogiai susijusią su pavedimų atskleidimu, apdorojimu, įvykdymu, patvirtinimu ir pranešimu apie juos nuo jų gavimo reguliuojamoje rinkoje iki jų perdavimo galutiniam įvykdymui, bei veiklą, susijusią su leidimo prekiauti finansinėmis priemonėmis išdavimu. Tai taip pat turėtų apimti reguliuojamoje rinkoje paskirtų rinkos formuotojų sudarytus sandorius, vykdomus jos sistemose ir laikantis šias sistemas reguliuojančių taisyklių. Ne visi reguliuojamos rinkos ar DPS narių ar dalyvių sudaryti sandoriai turėtų būti laikomi sudarytais reguliuojamoje rinkoje ar DPS sistemoje. Sandoriai, kuriuos nariai ar dalyviai sudaro dvišaliu pagrindu ir kurie prieštarauja pagal šią direktyvą reguliuojamai rinkai ar DPS nustatytiems reikalavimams turėtų būti laikomi sandoriais, sudarytais ne reguliuojamoje rinkoje ar DPS siekiant pateikti finansinių tarpininkų, nuolatos vykdančių klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto sąvoką. Tokiu atveju, patenkinus šioje direktyvoje nustatytas sąlygas, investicinėms įmonėms turėtų būti nustatyta pareiga viešai skelbti kainas.
- (50) Finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdančys klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto gali nutarti suteikti priėjimą prie jų pastovių kainų ir mažmeniniams, ir profesionaliems klientams, arba ir vieniems, ir kitiems. Jiems neturėtų būti leidžiama taikyti vidinės šių klientų kategorijų diskriminacijos.
- (51) 27 straipsnis neįpareigoja finansinio tarpininko, nuolatos vykdančio pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto skelbti sandoriams, viršijantiems rinkos įprastą dydį, taikomų pastovių kainų.
- (52) Jeigu ir pagal akcijas, ir pagal kitas finansines priemones investicinė įmonė yra finansinis tarpininkas, nuolatos vykdančias klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, nepažeidžiant 46 konstatuojamosios dalies, ji turėtų skelbti tik akcijų kainą.
- (53) Šios direktyvos tikslas nėra reikalauti, kad sandoriams iki jų sudarymo būtų taikomi skaidrumo reikalavimai, jeigu šie sandoriai buvo įvykdyti nebiržinės rinkos sąlygomis ir pasižymi savybėmis, tarp kurių *ad hoc* pobūdis ir nereguliarumas bei jie sudaryti su didmenine prekyba užsiimančiomis sandorio šalimis ir laikomi verslo santykių dalimi, susijusia su didesniais sandoriais nei įprasta toje rinkoje, bei tuomet, kai sandoriai vykdomi ne konkrečios įmonės kaip finansinio tarpininko, nuolatos vykdančio klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto dažniausiai naudojamoje sistemoje.
- (54) Įprastinis rinkos dydis akcijų grupei neturėtų būti ypač neproporcingas bet kurioms į tą grupę įtrauktoms akcijoms.
- (55) Naujoje direktyvos 93/6/EEB redakcijoje turėtų būti nustatyti minimalūs kapitalo reikalavimai, taikytini reguliuojamai rinkai, kad pastaroji gautų leidimus veiklai ir taip privalančiai atsižvelgti į specifinį su tokiomis rinkomis susijusių rizikos veiksnių pobūdį.
- (56) Reguliuojamos rinkos dalyviai taip pat turėtų sugebėti administruoti DPS, laikydamiesi atitinkamų šios direktyvos nuostatų.
- (57) Šios direktyvos nuostatos dėl instrumentų prekybai priimtumo pagal reguliuojamoje rinkoje taikomas taisykles turėtų nepažeisti 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius ⁽¹⁾. Reguliuojamai rinkai neturėtų būti kliudoma taikyti didesnius reikalavimus už nustatytus šioje direktyvoje vertybinių popierių ar priemonių, kurios priimtini prekybai, emitentams.
- (58) Valstybės narės turi turėti teisę paskirti įvairias kompetentingas institucijas, atsakingas už šioje direktyvoje nustatytų išipareigojimų laikymosi priežiūrą. Tokios institucijos turėtų būti viešos, nepriklausančios nuo ekonominių subjektų ir vengiančios interesų prieštaravimo. Laikantis nacionalinės teisės, valstybės narės turėtų užtikrinti tinkamą kompetentingos institucijos finansavimą. Skiriant valdžios institucijas, kompetentingai institucijai neturėtų būti draudžiama deleguoti savo įgaliojimus.
- (59) Bet kokia konfidenciali informacija, gauta vienos valstybės narės šaltinio iš kitos valstybės narės šaltinio, neturėtų būti laikoma išimtinai vietinio pobūdžio.
- (60) Būtina stiprinti kompetentingų institucijų įgaliojimų konvergenciją, siekiant užtikrinti vienodo intensyvumo kontrolę visoje integruotoje finansų rinkoje. Bendri minimalūs įgaliojimai bei atitinkami resursai turėtų užtikrinti priežiūros efektyvumą.

(1) OL L 184, 2001 7 6, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

- (61) Siekiant apsaugoti klientus ir nepažeidžiant jų teisės kreiptis su ieškiniu į teismus, tikslinga, kad valstybės narės, siekdamos išspręsti ginčus neteisimine tvarka, skatintų valstybės ir privačių įstaigų bendradarbiavimą sprendžiant tarpvalstybinius ginčus, vadovaujantis 1998 m. kovo 30 d. Komisijos rekomendacija 98/257/EB dėl principų, taikomų institucijoms, atsakingoms už neteisminį vartotojų ginčų sprendimą⁽¹⁾. Taikydamos nuostatas dėl skundų pateikimo ir žalos atlyginimo procedūros sprendžiant ginčus neteisimine tvarka, valstybės narės turėtų būti raginamos taikyti esamus tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmus, būtent Skundų dėl finansinių paslaugų tinklą FIN-NET.
- (62) Bet koks pasikeitimas informacija tarp kompetentingų institucijų, kitų įstaigų, organizacijų ar asmenų arba jos perdavimas turėtų būti vykdomas laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų taisyklių dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims.
- (63) Būtina sustiprinti nuostatas dėl keitimosi informacija tarp nacionalinių kompetentingų institucijų ir jų tarpusavio pareigas teikti pagalbą bei bendradarbiauti. Atsižvelgdamos į besiplečiančią tarpvalstybinę veiklą, ypač tuomet, kai pažeidimai arba tariami pažeidimai yra aktualūs dviejų arba daugiau valstybių narių institucijoms, šios kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą, turėtų teikti viena kitai atitinkamą informaciją, leidžiančią joms vykdyti savo funkcijas. Keičiantis informacija ir siekiant užtikrinti sklandų informacijos perdavimą bei atitinkamų teisių apsaugą, būtina laikyti profesinės paslapties.
- (64) 2000 m. liepos 17 d. Tarybos posėdžio metu buvo įkurtas Ekspertų komitetas dėl Europos vertybinių popierių rinkų sureguliuavimo. Savo baigiamojoje ataskaitoje Ekspertų komitetas pasiūlė naujus teisėkūros metodus, paremtus keturių lygmenų požiūriu – pamatiniais principais, įgyvendinimo priemonėmis, bendradarbiavimu ir vykdymu. Kalbant apie 1 lygmenį, direktyva turėtų apsiriboti bendraisiais pamatiniais principais, o 2 lygmuo turėtų apimti technines įgyvendinimo priemones, kurias, padedant komitetui, turėtų patvirtinti Komisija.
- (65) 2001 m. kovo 23 d. Stokholme priimta Europos Vadovų Tarybos rezoliucija patvirtino Ekspertų komiteto galutinę ataskaitą ir pasiūlymą dėl keturių lygmenų požiūrio, kaip padidinti Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių vertybinius popierius, parengimo efektyvumą ir skaidrumą.
- (66) Stokholmo Europos Vadovų Tarybos nuomone, 2 lygmens įgyvendinimo priemonės turėtų būti taikomos dažniau, siekiant užtikrinti, kad techninės nuostatos neatsiliktų nuo rinkos ir priežiūros pokyčių, o visiems 2 lygmens etapams turėtų būti nustatyti terminai.
- (67) 2002 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl teisės aktų, reglamentuojančių finansines paslaugas, įgyvendinimo taip pat patvirtino Ekspertų komiteto ataskaitą, atsižvelgiant į tą pačią dieną padarytą oficialų Komisijos pareiškimą Parlamentui ir 2001 m. spalio 2 d. Vidaus rinkos komisaro raštą Parlamento ekonominių ir su pinigais susijusių reikalų komiteto pirmininkui dėl apsaugos priemonių, susijusių su Europos Parlamento vaidmeniu šiame procese.
- (68) Remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾, būtina patvirtinti šios direktyvos įgyvendinimo priemones.
- (69) Po pirmojo įgyvendinimo priemonių projekto pateikimo Europos Parlamentui turėtų būti suteiktas trijų mėnesių laikotarpis, siekiant suteikti jam galimybę jas įvertinti ir pateikti savo nuomonę. Tačiau neatidėliotinais ir tinkamai pagrįstais atvejais šis laikotarpis galėtų būti sutrumpintas. Jeigu per šį laikotarpį Europos Parlamentas priims rezoliuciją, Komisija turėtų iš naujo įvertinti priemonių projektą.
- (70) Siekdama atsižvelgti į tolimesnę finansų rinkos plėtrą, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitas dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimų reglamentuojančių nuostatų įgyvendinimo, skaidrumo taisyklių taikymo srities ir galimo leidimo specialioms preliautojams kaip investicinėms įmonėms, užsiimti biržos prekių išvestinėmis priemonėmis.
- (71) Kuriant integruotą finansų rinką, kurioje būtų užtikrintas efektyvus investuotojų ir bendros rinkos vientisumas ir veiksmingumas bei siekiant apsaugoti visos Europos finansų sistemos veiklos efektyvumą nuo žalos, kurią kelia vienos rinkos skaidrumo stoka ir neramumai joje, būtina nustatyti bendrus norminius reikalavimus, taikomus investicinėms įmonėms, kurioms buvo suteikti leidimai veiklai Bendrijoje, ir reglamentuojančius reguliuojamų rinkų ir kitų prekybos sistemų veikimą. Atsižvelgiant į tai, kad šį tikslą būtų galima geriau įgyvendinti Bendrijos mastu, laikantis Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Bendrija gali priimti priemones. Laikantis minėtamame straipsnyje nurodyto proporcingumo principą, ši direktyva taikoma tik šiam tikslui pasiekti.

(1) OL L 115, 1998 4 17, p. 31.

(2) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄVOKOS IR TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

Sritis

1. Ši direktyva taikoma investicinėms įmonėms ir reguliuojamoms rinkoms.

2. Kredito įstaigoms, gavusioms leidimus veikti vadovaujantis Direktyva 2000/12/EB ir teikiančioms vieną ar daugiau investicinių paslaugų, ir (ar) vykdančių investicinę veiklą, taip pat taikomos šios nuostatos:

- 2 straipsnio 2 dalis, 11, 13 ir 14 straipsniai,
- II antraštinės dalies II skyrius, išskyrus 23 straipsnio 2 dalies antrąjį papunktį,
- II antraštinės dalies III skyrius, išskyrus 31 straipsnio 2–4 dalis, 32 straipsnio 2–6 dalis, 32 straipsnio 8 ir 9 dalis,
- 48–53, 57, 61 ir 62 straipsnius bei
- 71 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Išimties

1. Ši direktyva netaikoma:

- a) draudimo įmonėms, apibūdintoms Direktyvos 73/239/EEB 1 straipsnyje ar apibūdintoms Direktyvos 2002/83/EB 1 straipsnyje, arba įmonėms, vykdančioms Direktyvoje 64/225/EEB nurodytą perdraudimo ir antrinio rizikos perdavimo veiklą;
- b) asmenims, teikiančioms investicines paslaugas tik jas patronuojančioms įmonėms, savo dukterinėms įmonėms ar kitoms jas patronuojančios įmonės dukterinėms įmonėms;
- c) asmenims, teikiančioms investicines paslaugas, kai tokios paslaugos vykdančios profesinę veiklą teikiamos atsitiktinai, o tų įmonių veiklą reguliuoja įstatymų ar norminių aktų nuostatos, arba šios profesijos veiklą reglamentuoja etikos kodeksas, nedraudžiantys teikti tokių paslaugų;
- d) asmenims, kurie neteikia investicinių paslaugų ir (ar) nevykdo investicinės veiklos, t. y. verslo savo sąskaita, nebent jie yra rinkos formuotojai ar organizuotai, dažnai ir sistemingai užsiima verslu savo sąskaita už reguliuojamos rinkos arba DPS ribų, sudarydami sąlygas tretiesiems asmenims pasinaudoti siūloma sistema ir įtraukti juos į prekybinius santykius;

- e) asmenims, kurie teikia investicines paslaugas, susijusias tik su darbuotojų dalyvavimo kapitale programų tvarkymu;
- f) asmenims, teikiančioms investicines paslaugas, susijusias tik su darbuotojų dalyvavimo kapitale programų tvarkymu ir investicinių paslaugų teikimu jas patronuojančioms įmonėms, savo dukterinėms įmonėms ar kitoms juos jas patronuojančios įmonės dukterinėms įmonėms;
- g) Europos centrinių bankų sistemos nariams ir kitoms nacionalinėms įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas, bei kitoms valstybės įstaigoms, valdančioms valstybės skolą ar dalyvaujančioms ją valdant;
- h) kolektyvinio investavimo subjektams ir pensijų fondams, neatsižvelgiant į tai, ar jų veikla koordinuojama Bendrijos mastu, ar ne, ir depozitoriumams bei tokių įmonių vadovams;
- i) asmenims, užsiimantiems savo sąskaita finansinių priemonių verslu ar teikiančioms savo pagrindinio verslo klientams investicines paslaugas, susijusias su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis ar išvestinėmis sutartimis, nurodytomis I priedo C skirsnio 10 dalyje, su sąlyga, kad jų pagrindiniame versle tokios paslaugos ar veikla yra pagalbinės, vertinant bendrai, ir kad pagrindinė veikla nėra investicinių paslaugų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, arba banko paslaugų, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/12/EB, teikimas;
- j) asmenims, teikiančioms konsultacijas dėl investicijų kitos profesinės veiklos, kuriai netaikoma ši direktyva, metu su sąlyga, kad tokios konsultacijos neįkainotos atskirai;
- k) asmenų, kurių pagrindinę veiklą sudaro savo sąskaita vykdomas finansinių priemonių verslas, susijęs su biržos prekėmis ir (ar) biržos prekių išvestinėmis priemonėmis. Ši išimtis netaikoma asmenims, savo sąskaita užsiimantiems su biržos prekėmis ir (ar) biržos prekių išvestinėmis priemonėmis susijusia veikla, kurios sudaro dalį didesnės grupės, kurios pagrindinė veikla yra kitų investicinių paslaugų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, arba banko paslaugų, kaip apibrėžta Direktyvoje 2000/12/EB, teikimas;
- l) įmonėms, teikiančioms investicines paslaugas ir/ar vykdančioms investicinę veiklą, kurią sudaro išimtinai prekyba savo sąskaita finansinių būsimųjų sandorių, pasirinktinių sandorių ar kitų išvestinių priemonių rinkose arba grynųjų pinigų rinkose, siekiančioms tik užimti pozicijas išvestinių priemonių rinkose, arba įmonėms, kurios prekiauja kitų tų rinkų narių sąskaita arba nustato jiems kainas, ir kurioms sandorius garantuoja tų pačių rinkų kliringo nariai, kai atsakomybę už sudarytų šios įmonės sandorių vykdymą turi prisiimti tų pačių rinkų kliringo nariai;
- m) Danijos ir Suomijos pensijų fondų įsteigtoms asociacijoms, kurių vienintelis tikslas – valdyti pensijų fondų, kurie yra tų asociacijų nariai, turta;
- n) „agenti di cambio“, kurių veikla ir funkcijos reglamentuojamos 1998 m. vasario 24 d. Italijos įstatymo Nr. 58201 straipsniu.

2. Šios direktyvos suteiktos teisės neapima sandorio šalies teisių teikti paslaugas, kurias teikia valstybės įstaigos, įgyvendindamos valstybės skolos valdymo politiką ar Europos centrinių bankų sistemos nariai, vykdančios savo funkcijas, nustatytas Sutartyje bei Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statute, arba atliekančios panašias funkcijas pagal nacionalines nuostatas.

3. Siekdama atsižvelgti į pasikeitimus finansų rinkose ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, Komisija, laikydama 64 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, atsižvelgdama į c, i ir k punktuose nurodytas išimtis, gali nustatyti kriterijus, apibrėžiančius, kada veikla laikoma pagalbine pagrindinei veiklai tos veiklos srityje lygmeny ir kada veikla vykdoma atsitiktinai.

3 straipsnis

Neprivalomosios išimtis

1. Valstybės narės gali nutarti netaikyti šios direktyvos asmenims, kurių atžvilgiu jos yra buveinės valstybės narės ir kuriems:

- nesuteikta teisė saugoti klientų lėšų ar vertybinių popierių ir kurios dėl tos priežasties niekada negali atsidurti debetinėje pozicijoje savo klientų atžvilgiu,
- kurios negali teikti jokių investicinių paslaugų, išskyrus pavedimų, susijusių su perleidžiamais vertybiniais popieriais ir kolektyvinio investavimo subjektų investiciniais vienetais, priėmimą ir perdavimą,
- kurios, teikdamos šias paslaugas, gali perduoti pavedimus tik:
  - i) investicinėms įmonėms, turinčioms teisę veikti laikantis šios direktyvos;
  - ii) kredito įstaigoms, turinčioms teisę veikti laikantis Direktyvos 2000/12/EB;
  - iii) filialams tų investicinių įmonių ar kredito įstaigų, kurioms suteiktas leidimas trečiojoje šalyje bei kurios turi laikytis ir laikosi veiklos riziką ribojančių taisyklių, kompetentingų institucijų nuomone bent jau tokių pat griežtų kaip ir nustatytos šioje direktyvoje, Direktyvoje 2000/12/EB ar Direktyvoje 93/6/EEB;
  - iv) kolektyvinio investavimo subjektams, kuriems leidžiama pagal valstybės narės teisę viešai pardavinėti investicinius vienetus viešai ir tokių įmonių vadovams;
  - v) investicinėms bendrovėms, turinčioms pagrindinį kapitalą, nurodytą 1976 m. gruodžio 13 d. Direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš

Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (¹) 15 straipsnio 4 dalyje, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į sąrašą ar platinami valstybės narės reguliuojamoje rinkoje;

su sąlyga, kad šių asmenų veikla reglamentuojama šalies mastu.

2. Asmenys, kurie nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį laikantis straipsnio 1 dalies, negali pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir (ar) vykdyti veiklą arba steigti filialus, kaip numatyta atitinkamai 31 ir 32 straipsniuose.

4 straipsnis

Sąvokos

1. Šioje direktyvoje naudojamos šios sąvokos:

- 1) „investicinė įmonė“ – tai bet kuris juridinis asmuo, kurio nuolatinis darbas ar veikla yra profesionalus vienos ar daugiau investicinių paslaugų teikimas trečiosioms šalims ir (ar) vienos ar daugiau investicinių veiklų atlikimas.

Valstybės narės į investicinių įmonių sąvoką gali įtraukti įmones, kurios nėra juridiniai asmenys, su sąlyga, kad:

- a) jų juridinis statusas garantuoja toki patį trečiųjų šalių interesų apsaugos lygį, kokį suteikia juridiniai asmenys; ir
- b) joms taikoma lygiavertė veiklos riziką ribojanti priežiūra, atitinkanti jų teisinį statusą.

Tačiau tais atvejais, kai toks fizinis asmuo teikia paslaugas, susijusias su trečiųjų šalių lėšų ar perleidžiamų vertybinių popierių saugojimu, jis pagal šią direktyvą gali būti laikomas investicine įmone tik, jeigu, nepažeisdamas kitų reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Direktyvoje 93/6/EEB, jis atitinka šias sąlygas:

- a) trečiųjų šalių nuosavybės teisės į priemones ir lėšas turi būti apsaugotos ypač įmonės ar jos savininkų nemokumo atveju, konfiskavimo, prievolės įvykdymo, įskaitant priešpriešinius reikalavimus ar kokio nors kito ieškinio, iškelto įmonės kreditorių ar jos savininkų, atvejais;

(¹) OL L 26, 1977 1 31, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

- b) įmonė turi laikytis įmonės ar jos savininkų mokumo kontrolės taisyklių;
- c) investicinės įmonės metinės finansinės atskaitomybės auditą turi atlikti vienas ar daugiau asmenų, turinčių įgaliojimus pagal nacionalinę teisę atlikti ataskaitų auditą;
- d) kai įmonės savininkas yra tik vienas asmuo, jis turi užtikrinti investuotojų apsaugą įmonės veiklos nutraukimo savininko mirties, jo neveiksnumo ar panašiais atvejais;
- 2) „investicinės paslaugos ir veikla“ – tai bet kurios I priedo A skirsnyje išvardintos paslaugos ar veikla, susijusios su bet kuriomis I priedo C skirsnyje išvardintomis priemonėmis;
- 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato:
- išvestines sutartis, paminėtas I priedo C skirsnio 7 dalyje, turinčias kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, atsižvelgiant į tai, ar joms, *inter alia*, buvo atliktas kliringas ir jos buvo apmokėtos per pripažintus kliringo namus, ar joms nustatytas reikalavimas reguliariai įmokėti garantinę sumą,
- išvestines sutartis, paminėtas I priedo C skirsnio 10 dalyje, turinčias kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, atsižvelgiant į tai, ar jos, *inter alia*, buvo parduotos reguliuojamoje rinkoje arba DPS ir jos buvo apmokėtos per pripažintus kliringo namus, ar joms nustatytas reikalavimas reguliariai įmokėti garantinę sumą;
- 3) „pagalbinė paslauga“ – tai bet kokios paslaugos, išvardintos I priedo B skirsnyje;
- 4) „konsultacijos dėl investicijų“ – tai asmeninių rekomendacijų teikimas klientui jo prašymu arba investicinės įmonės iniciatyva dėl vieno ar daugiau sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis;
- 5) „pavedimų vykdymas kliento naudai“ – tai veikla, susijusi su sutarčių sudarymu, siekiant kliento naudai parduoti ar nupirkti vieną ar kelias finansines priemones;
- 6) „sandorių vykdymas savo sąskaita“ – tai prekyba už nuosavas lėšas, sudarant sandorius dėl vienos ar daugiau finansinių priemonių;
- 7) „finansinis tarpininkas, nuolat vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto“ – tai investicinė įmonė, organizuota, dažnai ir sistemingai užsiimanti veikla, vykdydama savo sąskaita klientų pavedimus už reguliuojamos rinkos arba DPS ribų;
- 8) „rinkos formuotojas“ – tai bet kuris asmuo, išsilaikantis finansinėse rinkose, savo sąskaita ir už savo nuosavą turtą pirkdamas ir parduodamas finansines priemones paties nustatytais kainomis;
- 9) „portfelio valdymas“ – tai portfelio valdymas pagal klientų suteiktus įgaliojimus, gautus iš kiekvieno kliento atskirai, jeigu į tokius portfelius įeina vienas ar daugiau finansinių priemonių;
- 10) „klientas“ – tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuriam investicinė įmonė teikia investicines ir (ar) pagalbines paslaugas;
- 11) „profesionalus klientas“ – tai klientas, atitinkantis II priede nustatytus kriterijus;
- 12) „mažmeninis klientas“ – tai neprofesionalus klientas;
- 13) „rinkos operatorius“ – tai asmuo ar asmenys, užsiimantys reguliuojamos rinkos veikla. Rinkos operatorius gali būti pati reguliuojama rinka;
- 14) „reguliuojama rinka“ – tai rinkos operatoriaus valdoma ir (ar) administruojama daugiašalė sistema, apjungianti arba sudaranti lengvesnes sąlygas sistemingai ir taikant neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles jungti daugiašalius trečiųjų šalių interesus pirkti ir parduoti finansines priemones, sudarant sandorį dėl finansinių priemonių, kuriomis leista prekiauti taikant šios sistemos taisykles ir (arba) pačioje sistemoje, gavusi leidimą veiklai ir pastoviai veikianti laikantis III antraštinės dalies nuostatų;
- 15) „daugiašalė prekybos sistema (DPS)“ – tai investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus valdoma daugiašalė sistema, apjungianti arba sudaranti lengvesnes sąlygas sistemingai ir taikant neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles jungti daugiašalius trečiųjų šalių interesus pirkti ir parduoti finansines priemones, sudarant sandorį laikantis II antraštinės dalies nuostatų;
- 16) „ribotas pavedimas“ – tai pavedimas pirkti ar parduoti finansinę priemonę neviršijant nurodytos kainos ir dar geriau – nurodyto kiekio;
- 17) „finansinė priemonė“ – tai I priedo C skirsnyje nurodytos priemonės;
- 18) „perleidžiami vertybiniai popieriai“ – tai tokios kapitalo rinkoje apyvarčių vertybinių popierių klasės, išskyrus mokėjimo priemones:
- a) įmonių akcijos ir kiti vertybiniai popieriai, lygiaverčiai įmonių, ūkinių bendrijų ar kitų subjektų akcijoms bei indėlių pakvitavimai, susiję su akcijomis;
- b) obligacijos ir kitos formos skolos vertybiniai popieriai, įskaitant indėlių pakvitavimus, susijusius su tokiais vertybiniais popieriais;
- c) bet kokie kiti vertybiniai popieriai, kuriais suteikiama teisė įsigyti ar parduoti tokius perleidžiamus vertybinius popierius arba kurie sudaro sąlygas piniginiam atsiskaitymui, darant nuorodą į perleidžiamus vertybinius popierius, valiutas, palūkanų normas ar pelną, biržos prekes arba kitus indeksus ar priemones;

- 19) „pinigų rinkos priemonės“ – tai tos priemonės, kuriomis paprastai prekiaujama pinigų rinkoje, kaip, pavyzdžiui, izdo vekseliai, deponavimo sertifikatai ir komerciniai vertybiniai popieriai, išskyrus mokėjimo priemones;
- 20) „buveinės valstybė narė“ – tai:
- a) tuo atveju, kai tai – investicinė įmonė:
    - i) jei investicinė įmonė yra fizinis asmuo, tai – valstybė narė, kurioje įsikūrusi tos įmonės pagrindinė buveinė;
    - ii) jei investicinė įmonė yra juridinis asmuo, tai – valstybė narė, kurioje yra įsikūrusi tos įmonės registruota buveinė;
    - iii) jeigu pagal nacionalinę teisę investicinė įmonė neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra įsikūrusi tos įmonės pagrindinė buveinė;
  - b) reguliuojamos rinkos atveju - tai valstybė narė, kurioje yra įregistruota reguliuojama rinka, arba, jeigu pagal tos valstybės narės teisę toks subjektas neturi registruotos buveinės, valstybė narė, kurioje yra įsikūrusi tos reguliuojamos rinkos pagrindinė buveinė;
- 21) „priimančioji valstybė narė“ – tai valstybė narė, nesanti buveinės valstybe nare, kurioje investicinė įmonė turi filialą ar teikia paslaugas ir (ar) užsiima veikla, arba valstybė narė, kurioje reguliuojama rinka atitinkamai pasirūpina, kad supaprastintų tolimų narių arba toje pačioje valstybėje narėje įsisteigusių dalyvių teisę patekti į prekybos tinklą šioje sistemoje;
- 22) „kompetentinga institucija“ – tai institucija, kurią kiekviena valstybė narė paskiria laikydamasi 48 straipsnio, nebent šioje direktyvoje nurodyta kitaip;
- 23) „kredito įstaigos“ – tai kredito įstaigos, kaip apibūdinta Direktyvoje 2000/12/EB;
- 24) „KIPVPS valdymo įmonė“ – tai valdymo įmonė, apibūdinta 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (1);
- 25) „draudimo agentas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, kuris, veikdamas vienos investicinės įmonės vardu, tik jos vienos visiškai ir besąlygiškai atsakomybe siūlo esamiems ir būsimiems klientams investicines ir (ar) pagalbines paslaugas, prima iš kliento ir perduoda nurodymus ar pavedimus dėl investicinių paslaugų ar finansinių priemonių, teikia finansines priemones ir (ar) konsultuoja esamus ir būsimus klientus dėl šių finansinių priemonių ar paslaugų;
- 26) „filialas“ – tai pagrindine buveine nesanti verslo vieta, sudaranti investicinės įmonės dalį, bet neturinti juridinio asmens statuso, investicinei įmonei išduoto leidimo pagrindu galinti teikti investicines paslaugas bei pagalbines paslaugas ir (ar) užsiimti veikla; visos verslo vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė investicinė įmonė, turinti pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, yra laikomos vienu filialu;
- 27) „akcijų paketas“ – tai bet kokia tiesioginė ar netiesioginė kapitalo dalis investicinėje įmoneje, sudaranti 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, kaip nustatyta Direktyvos 2001/34/EB 92 straipsnyje, arba leidžianti daryti esminę įtaką investicinės įmonės, kurioje turimas tas akcijų paketas, valdymui;
- 28) „patronuojanti įmonė“ – tai įmonė, apibūdinta 1983 m. birželio 13 d. Septintosios Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos finansinės atskaitomybės (2) 1 ir 2 straipsniuose;
- 29) „dukterinė įmonė“ – tai dukterinė įmonė, apibūdinta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose; kiekviena tokios dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos pačios patronuojančios įmonės dukterine įmone;
- 30) „kontrolė“ – tai kontrolė, apibūdinta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;
- 31) „glaudūs ryšiai“ – situacija, kai du arba keli fiziniai arba juridiniai asmenys yra susiję:
- a) kaip asmenys, dalyvaujantys tiesiogiai ar kontroliuodami kapitalą ir turintys 20 % ar daugiau balsavimo teisių arba įmonės kapitalo; arba
  - b) per kontrolę, t. y. susiję patronuojančios ir dukterinės įmonės ryšiais visais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, arba kai panašiais ryšiais yra susiję kiti fiziniai ar juridiniai asmenys ir įmonė; visos dukterinių įmonių dukterinės įmonės taip pat laikomos patronuojančios įmonės, esančios šių įmonių hierarchijos viršūnėje, dukterinėmis įmonėmis.
- Kai du ar keli fiziniai arba juridiniai asmenys yra nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu kontrolės ryšiais, tie asmenys taip pat laikomi kaip susiję glaudžiais ryšiais.
2. Siekdama atsižvelgti į finansinių rinkų plėtrą ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, Komisija, 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, gali paaiškinti šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąvokas.

(1) OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/108/EB (OL L 41, 2002 2 13, p. 35).

(2) OL L 193, 1983 7 18, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL L 178, 2003 7 17, p. 16).

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LEIDIMAS VEIKLAI IR INVESTICINIŲ ĮMONIŲ VEIKLOS SĄLYGOS

I SKYRIUS

LEIDIMO VEIKLAI IŠDAVIMO SĄLYGOS IR TVARKA

5 straipsnis

Leidimams veiklai taikomi reikalavimai

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad reguliariai ar profesionaliai teikti investicines paslaugas arba imtis veiklos leidžiama tik iš anksto gavus oficialų leidimą, išduotą laikantis šio skyriaus nuostatų. Toks leidimas išduodamas buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos laikantis 48 straipsnio.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės leidžia bet kuriam rinkos operatoriui valdyti DPS tik iš anksto patikrinus, ar jis atitinka šio skyriaus nuostatas, išskyrus 11 ir 15 straipsnius.
3. Valstybės narės įsteigia visų investicinių įmonių registrą. Šis registras turi būti prieinamas viešai, o jame pateikta informacija apie investicinės įmonės paslaugas ir (ar) veiklą, kurioms buvo išduotas leidimas. Jis reguliariai atnaujinamas.
4. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad:
  - kiekviena investicinė įmonė, turinti juridinio asmens statusą, turėtų savo pagrindinę buveinę toje pačioje valstybėje narėje, kur yra jos registruota buveinė,
  - kiekviena investicinė įmonė, neturinti juridinio asmens statuso, arba kiekviena investicinė įmonė, turinti juridinio asmens statusą, tačiau neturinti registruotos buveinės, turėtų savo pagrindinę buveinę toje valstybėje narėje, kurioje ji faktiškai vykdo savo veiklą.
5. Jeigu, pagal 3 straipsnyje nustatytas sąlygas, investicinės įmonės teikia tik konsultacijas dėl investicijų ar pavedimų priėmimo ir perdavimo paslaugas, laikydamosi 48 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms deleguoti administracines, parengiamojo pobūdžio ar pagalbines užduotis, susijusias su leidimų veiklai išdavimu.

6 straipsnis

Leidimo veiklai taikymo sritis

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad leidime būtų nurodytos tos investicinės paslaugos ar veikla, kurias investicinei įmonei leista teikti ar vykdyti. Leidimas gali apimti vieną ar daugiau pagalbinių paslaugų, nustatytų I priedo B skirsnyje. Leidimo negalima suteikti išimtinai dėl pagalbinių paslaugų teikimo.

2. Siekdama praplėsti savo veiklą ir teikti papildomas investicines paslaugas ar užsiimti tokia veikla arba teikti pagalbines paslaugas, nenumatytas pradiniam leidime, investicinė įmonė pateikia prašymą praplėsti jai išduotą leidimą.

3. Leidimas veiklai galioja visoje Bendrijoje ir leidžia investicinei įmonei, arba per įsteigtą filialą, arba laisvai teikiant paslaugas, visoje Bendrijoje teikti paslaugas ar užsiimti veikla, kurias jai buvo leista teikti ar vykdyti.

7 straipsnis

Leidimų veiklai išdavimo ir atsakymo juos išduoti tvarka

1. Kompetentinga institucija neišduoda leidimo tol, kol visiškai neįsitikina, kad pareiškėjas pateikusi įmonė atitinka pagal šios direktyvos nuostatas nustatytus reikalavimus.
2. Investicinė įmonė pateikia visą informaciją, įskaitant veiklos programą, kurioje, *inter alia*, nustatomos veiklos rūšys ir organizacinė struktūra, leidžianti kompetentingai institucijai įsitikinti, kad investicinė įmonė pradinio leidimo išdavimo metu ėmėsi visų priemonių, siekdama įvykdyti pagal šio skyriaus nuostatas nustatytus įsipareigojimus.
3. Pareiškėjui pranešama per šešis mėnesius nuo galutinės paraiškės pateikimo, ar jai išduodamas leidimas.

8 straipsnis

Leidimų veiklai atšaukimas

Leidimą veiklai, išduotą investicinei įmonei, kompetentinga institucija gali atšaukti tada, kai tokia investicinė įmonė:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsaisako leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius neteikė jokių investicinių paslaugų arba nesiverčia jokia investicine veikla, ir jeigu suinteresuota valstybė narė nėra numaćiusi, kad tokiu atveju šis leidimas netenka galios;
- b) gauna leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
- c) neatitinka tų sąlygų, pagal kurias buvo gautas leidimas, kaip, pavyzdžiui, atitikimas Direktyvoje 93/6/EEB nustatytiems sąlygoms;
- d) rimtai ir (ar) sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą priimtas nuostatas, reglamentuojančias investicinių įmonių veiklos sąlygas; arba
- e) kai nacionaliniai įstatymai numato leidimo veiklai atšaukimo atvejus, nepatenkančius į šios direktyvos taikymo sritį.

9 straipsnis

Asmenys, veiksmingai vadovaujantys veiklai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės veiklai veiksmingai vadovautų labai geros reputacijos asmenys, turintys pakankamai patirties garantuoti patikimą ir riziką ribojantį investicinės įmonės valdymą.

Jeigu rinkos operatorius, siekiantis gauti leidimą organizuoti DPS, ir asmenys, veiksmingai vadovaujantys DPS veiklai, yra tie patys asmenys, veiksmingai vadovaujantys reguliuojamos rinkos veiklai, laikoma, kad šie asmenys atitinka pirmojoje dalyje nustatytus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė praneštų kompetentingai institucijai apie bet kokius jos valdymo pasikeitimus bei kartu pateiktų visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti, ar nauji įmonei vadovauti paskirti asmenys turi gana gerą reputaciją ir pakankamai patirties.

3. Kompetentinga institucija nesuteikia leidimo veiklai, jeigu neįsitikina, kad asmenys, veiksmingai vadovausiantys investicinės įmonės veiklai, turi pakankamai gerą reputaciją ar pakankamai patirties, arba jeigu yra objektyvių ir akivaizdžių priežasčių manyti, kad pasiūlyti įmonės valdymo pakeitimai kels pavojų patikimam ir riziką ribojančiam įmonės valdymui.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės valdymą perimtų mažiausiai du asmenys, atitinkantys straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės gali suteikti leidimą investicinėms įmonėms, kurios yra fiziniai asmenys arba investicinėms įmonėms, kurios yra juridiniai asmenys, valdomi vieno fizinio asmens, laikantis jų pagrindinių taisyklių ir nacionalinės teisės. Nepaisant to, valstybės narės gali reikalauti, kad būtų imtasi alternatyvių priemonių, kurios užtikrintų tokių investicinių firmų patikimą ir riziką ribojantį valdymą.

10 straipsnis

Akcininkai ir nariai, turintys akcijų paketą

1. Kompetentingos institucijos išduoda investicinei įmonei leidimą teikti investicines paslaugas ar vykdyti veiklą tik po to, kai gauna informaciją apie ackininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai ar juridiniai asmenys ir kurie tiesiogiai arba netiesiogiai turi akcijų paketus, tapatybę ir apie tų paketų dydžius.

Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimus, jeigu, atsižvelgdamos į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį

investicinės įmonės valdymą, jos nėra patenkintos minėtų akcininkų ar narių, turinčių akcijų paketus, tinkamumu.

Jeigu investicinė įmonė ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kompetentinga institucija išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai jai netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

2. Kompetentinga institucija neišduoda leidimo tuo atveju, kai trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais įmonė susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys juos įgyvendinant, jai trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

3. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, kuris pareiškia norą tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti ar nusipirkti investicinės įmonės akcijų paketą, laikantis antrosios dalies, apie tai pirmiausia praneštų kompetentingai institucijai apie planuojamo įsigyti akcijų paketo dydį. Tokie asmenys taip pat privalo pranešti kompetentingai institucijai, jeigu ketina padidinti ar sumažinti savo akcijų paketą tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 20 %, 33 % ar 50 % arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų ar nustotų buvusi jų dukterine įmone.

Nepažeidžiant straipsnio 4 dalies nuostatų, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pranešimo apie įsigijimą, numatytą pirmoje pastraipoje, kompetentinga institucija gali pareikšti prieštaravimą tokiam ketinimui, jeigu, atsižvelgus į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį investicinės įmonės valdymą, jos netenkina pirmoje pastraipoje nurodytų asmenų tinkamumas. Jei kompetentinga institucija neprieštarauja tokiam ketinimui, ji gali nustatyti galutinį jo įgyvendinimo laiką.

4. Jeigu straipsnio 3 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusi investicinė įmonė, kredito įstaiga, draudimo įmonė arba KIPVPS valdymo įmonė arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, draudimo įmonės arba KIPVPS valdymo įmonės patronuojanti įmonė, gavusi leidimą veiklai kitoje valstybėje narėje, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijas norima įsigyti, taptų tas akcijas įsigijusiojo asmens dukterine įmone arba jo kontroliuojama įmone, sprendimas dėl tokio įsigijimo turi būti priimamas tik iš anksto pasikonsultavus, kaip numatyta 60 straipsnyje.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė, sužinojusi apie kiekvieną jų kapitalo akcijų įsigijimą ar pardavimą, dėl kurio turimos akcijos peržengia arba neviršija straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų ribų, apie tai nedelsdama praneštų kompetentingai institucijai.

Bent kartą per metus investicinės įmonės kompetentingai institucijai praneša akcijų paketų turinčių akcininkų bei narių pavardes ir tokių akcijų paketų dydžius, remdamosi informacija, gaunama, pavyzdžiui, per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant reikalavimus, taikomus bendrovėms, kurių perleidžiamais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje.

6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga institucija imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei manoma, kad 1 dalyje nurodyti asmenys daro neigiamą įtaką riziką ribojančiam ir patikimam investicinės įmonės valdymui.

Tokios priemonės gali būti, pavyzdžiui, prašymai dėl teismo nutarčių ir (ar) sankcijų taikymas direktoriams ir už valdymą atsakingiems asmenims arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia konkrečių akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos asmenims, nesilaikantiems pareigos iš anksto pateikti informaciją apie akcijų paketo įsigijimą arba padidėjimą. Jeigu akcijų įsigijama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės (neatsižvelgiant į visas kitas taikytinas sankcijas) numato naudoti atitinkamomis balsavimo teisėmis sustabdymą, balsų pripažinimą negaliojančiais arba jų anuliavimą.

11 straipsnis

Dalyvavimas sankcionuotoje investuotojų kompensavimo sistemoje

Kompetentinga institucija patikrina, kad bet kuris subjektas, siekiantis gauti investicinės įmonės leidimą veiklai, atitiktų reikalavimus, taikomus vadovaujantis 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų⁽¹⁾.

12 straipsnis

Pradinis kapitalas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos neišduotų leidimo veiklai tol, kol investicinė įmonė neturės pakankamo dydžio pradinio kapitalo, laikantis Direktyvoje 93/6/EEB nustatytų reikalavimų ir atsižvelgdama į konkrečios investicinės veiklos ar paslaugos pobūdį.

Iki Direktyvos 93/6/EEB pakeitimo 67 straipsnyje numatytioms investicinėms įmonėms taikomi tame straipsnyje nustatyti reikalavimai dėl kapitalo.

13 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad investicinė įmonė atitiktų 2–8 dalyse nustatytus organizacinius reikalavimus.

2. Investicinė įmonė nustato atitinkamas politikos kryptis ir procedūras, kurios užtikrintų, kad įmonė, įskaitant jos vadovus, darbuotojus ir draudimo agentus, laikytųsi savo įsipareigojimų, nustatytų šios direktyvos nuostatose ir atitinkamose taisyklėse, reglamentuojančiose tokių asmenų sudaromus asmeninius sandorius.

3. Investicinė įmonė išlaiko ir efektyviai taiko organizacines ir administracines priemones, siekdama imtis visų įmanomų žingsnių, galinčių užkirsti kelią interesų prieštaravimams, kaip apibrėžta 18 straipsnyje, darančių žalingą poveikį klientų interesams.

4. Investicinė įmonė imasi visų įmanomų žingsnių, siekdama užtikrinti investicinių paslaugų ir veiklos tęstinumą bei reguliarumą. Šiuo tikslu investicinė įmonė naudoja atitinkamas ir suderintas sistemas, išteklius ir procedūras.

5. Patikėdama trečiajai šaliai, atlikti veiklos funkcijas, ypač svarbias teikiant klientamsar vykdant nuolatines ir tinkamos kokybės paslaugas ir investicinę veiklą, investicinė įmonė turi užtikrinti, kad trečioji šalis imtųsi atitinkamų priemonių, galinčių padėti išvengti papildomos veiklos rizikos. Svarbių veiklos funkcijų patikėjimas trečiajai šaliai negali būti vykdomas taip, kad iš esmės pakenktų jų vidaus kontrolės kokybei ir priežiūros funkciją vykdančio subjekto gebėjimui prižiūrėti, kaip įmonė laikosi visų įsipareigojimų.

Investicinė įmonė turi tinkamas administracines bei apskaitos procedūras, vidaus kontrolės mechanizmus, efektyvias rizikos įvertinimo procedūras bei efektyvias informacinių sistemų kontrolės ir apsaugos priemones.

6. Investicinė įmonė imasi priemonių, siekdama išsaugoti apskaitos dokumentus apie visas jos teiktas paslaugas ir sudarytus sandorius, galinčius padėti kompetentingai institucijai prižiūrėti, kaip laikomasi šios direktyvos reikalavimų, ir ypač įsitikinti, kad investicinė įmonė laikosi visų savo įsipareigojimų esamiems ir būsimiems klientams.

7. Saugodama klientams priklausančias finansines priemones, investicinė įmonė imasi atitinkamų priemonių, siekdama apsaugoti klientų nuosavybės teises, ypač investicinės įmonės nemo-kumo atveju bei užkirsti kelią kliento priemonių panaudojimui savo sąskaita, išskyrus tuomet, kai klientas tam aiškiai pritaria.

⁽¹⁾ OL L 84, 1997 3 26, p. 22.

8. Saugodama klientams priklausančias lėšas, investicinė įmonė imasi atitinkamų priemonių, siekdama apsaugoti klientų teises ir, išskyrus kredito įstaigas, neleidžia klientų lėšų naudoti savo sąskaita.

9. Investicinių įmonių filialų sudarytiems sandoriams, nepažeisdama investicinės įmonės buveinės valstybės narės galimybės tiesiogiai prieiti prie tokių apskaitos dokumentų, valstybės narės, kurioje įsisteigęs filialas, kompetentinga institucija taiko 6 dalyje nustatytus reikalavimus.

10. Siekdama atsižvelgti į techninę pažangą finansų rinkose ir užtikrinti vienodą 2–9 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato įgyvendinimo priemones, numatančias konkrečius organizacinius reikalavimus, taikomus investicinei įmonei, teikiančiai įvairias investicines paslaugas ir pagalbines paslaugas ir (ar) vykdančiai investicinę veiklą arba siūlančiai jų kombinacijas.

14 straipsnis

Prekybos procesas ir sandorių užbaigimas DPS

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, ne tik laikytųsi 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų, bet ir nustatytų skaidrias ir neleidžiančios veikti savo nuožiūra sąžiningos ir tvarkingos prekybos taisykles ir procedūras bei objektyvius efektyvaus pavedimų vykdymo reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, nustatytų skaidrias taisykles, reglamentuojančias finansinių priemonių, kuriomis galima prekiauti šiose sistemose, nustatymo kriterijus.

Valstybės narės reikalauja, kad kai taikoma, investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, pateiktų viešai prieinamą informaciją ar įtikinamai įrodytų, kad ji prieinama, suteikiančią jos naudotojams galimybes priimti investicinius sprendimus, atsižvelgiant tiek į naudotojų, tiek į parduodamų priemonių rūšis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 19, 21 ir 22 straipsniai nebūtų taikomi sandoriams tarp jos narių ar dalyvių arba tarp DPS ir jos narių ar dalyvių dėl DPS naudojimo, sudarytų vadovaujantis DPS reglamentuojančiomis taisyklėmis. Tačiau DPS nariai ar dalyviai laikosi 19, 21 ir 22 straipsniuose numatytų įsipareigojimų savo klientams, kai veikdami klientų naudai DPS sistemoje vykdo jų pavedimus.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, nustatytų ir taikytų objektyviais reikalavimais paremtas skaidrias taisykles, reglamentuojančias teisę pasinaudoti jų sistemomis. Šios taisyklės nepažeidžia 42 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, aiškiai informuotų naudotojus apie jų atsakomybę už šioje sistemoje įvykdytų sandorių sudarymą. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos subjektai, administruojantys DPS, imtųsi būtinų priemonių, skirtų veiksmingai supaprastinti sandorių sudarymą pagal DPS sistemą.

6. Jeigu be emitento sutikimo DPS taip pat prekiaujama perleidžiamais vertybiniais popieriais, kuriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentui netaikomas reikalavimas dėl pirminio, nuolatinio ar specialaus informavimo apie tos DPS finansų būklę.

7. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, administruojantys DPS, vadovaudamiesi 50 straipsnio 1 dalimi, nedelsdami vykdytų kiekvieną šios valstybės kompetentingos institucijos nurodymą suspenduoti ar pašalinti finansinę priemonę iš prekybos.

15 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis šalimis

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų investicinės įmonės, įsisteigdamos trečiojoje šalyje arba teikdamos joje investicines paslaugas ir (ar) vykdydamos investicinę veiklą.

2. Jeigu Komisija, remdamasi pagal straipsnio 1 dalį pateiktą informaciją mano, kad trečioji šalis Bendrijos investicinei įmonei nesudaro tinkamų sąlygų veiksmingai patekti į rinką, kokias Bendrija sudaro tos trečiosios šalies investicinėms įmonėms, Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymą suteikti Komisijai įgaliojimus derėtis dėl to, kad Bendrijos investicinėms įmonėms būtų sudarytos panašios galimybės konkuruoti. Taryba sprendimą priima kvalifikuota balsų dauguma.

3. Jeigu Komisija, remdamasi pagal straipsnio 1 dalį pateikta informacija mano, kad trečioji šalis Bendrijos investicinėms įmonėms nesuteikia nacionalinio režimo statuso, suteikiančio tokias pačias galimybes konkuruoti, kokias turi jos investicinės įmonės, taip pat kad toji šalis nevykdo sąlygų, suteikiančių galimybę veiksmingai dalyvauti rinkoje, Komisija gali pradėti derybas, siekdama pagerinti tokią padėtį.

Susidarius pirmoje pastraipoje nurodytoms aplinkybėms, bet kuriuo metu Komisija 64 straipsnio 2 dalyje iš nurodyta tvarka taip pat gali nuspręsti ne tik pradėti derybas, bet ir nustatyti, kad valstybių narių kompetentingos institucijos privalo apriboti arba suspenduoti savo sprendimus dėl tuo metu nagrinėjamų arba būsimų prašymų suteikti leidimus ir įsigyti akcijų, kuriuos pateikia tiesiogiai ar netiesiogiai dukterinę įmonę patronuojančios įmonės, kurių veiklą reglamentuoja atitinkamos trečiosios šalies įstatymai. Tokie apribojimai ar suspendavimai negali būti taikomi tinkamai Bendrijoje įgaliotų investicinių įmonių ar jų dukterinių įmonių steigiamoms dukterinėms įmonėms arba tokių įmonių ar dukterinių įmonių išgyjamam Bendrijos investicinės įmonės akcijų paketui. Tokios priemonės negali būti taikomos ilgiau kaip tris mėnesius.

Prieš pasibaigiant antroje pastraipoje nurodytam trijų mėnesių laikotarpiui ir atsižvelgdama į derybų rezultatus, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarką, gali kvalifikuota balsų dauguma nuspręsti dėl tokių priemonių taikymo pratęsimo.

4. Jeigu Komisija mano, kad susidarė viena iš 2 ir 3 dalyje nurodytų situacijų, jos prašymu valstybės narės ją informuoja:

- a) apie kiekvieną prašymą išduoti leidimą veiklai patronuojančios įmonės tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, kurią reglamentuoja atitinkamos trečiosios šalies įstatymai;
- b) apie atvejus, kai valstybėms narėms laikantis 10 straipsnio 3 dalies yra pranešama, kad tokia patronuojanti įmonė pareiškė norinti įsigyti tiek Bendrijos investicinės įmonės akcijų, kad ši taptų jos dukterine įmone.

Ši išsipareigojimas teikti informaciją nustoja galioti, kai susitariama su suinteresuota trečiaja šalimi arba kai toliau netaikomos 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytos priemonės.

5. Priemonės, kurių imamas vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis, atitinka Bendrijos išsipareigojimus pagal bet kokius dvišalius ar daugiašalius tarptautinius susitarimus, reglamentuojančius investicinių įmonių steigimosi ir veiklos sąlygas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos nustatytų atinkamus metodus, taikomus prižiūrint, kaip investicinės įmonės laikosi straipsnio 1 dalies išsipareigojimų. Jos reikalauja, kad investicinės įmonės praneštų kompetentingoms institucijoms apie bet kokius pirminiam leidimui taikomų sąlygų esminius pasikeitimus.

3. Jeigu investicinės įmonės teikia tik konsultacijas dėl investicijų, 48 straipsnio 2 dalyje nustatytais sąlygomis valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms deleguoti administracines, parengiamojo pobūdžio ar pagalbines užduotis, susijusias su pirminio leidimo sąlygų peržiūrėjimu.

17 straipsnis

Bendra nuolatinės priežiūros pareiga

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos prižiūrėtų investicinių įmonių veiklą, siekdamos įvertinti, ar laikomasi šioje direktyvoje numatytų veiklos sąlygų. Valstybės narės užtikrina, kad būtų patvirtintos atitinkamos priemonės, leidžiančios kompetentingoms institucijoms gauti informaciją, būtiną norint įvertinti, kaip investicinės įmonės laikosi šių išsipareigojimų.

2. Jeigu investicinės įmonės teikia tik konsultacijas dėl investicijų, 48 straipsnio 2 dalyje nustatytais sąlygomis valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms deleguoti administracines, parengiamojo pobūdžio ar pagalbines užduotis, susijusias su nuolatinė veiklos sąlygų priežiūra.

18 straipsnis

Interesų prieštaravimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės imtųsi atitinkamų priemonių, siekdamos nustatyti interesų prieštaravimus tarp įmonių, įskaitant jų vadovus, darbuotojus ir draudimo agentus, arba tiesiogiai ar netiesiogiai su jomis kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir klientų, arba tarp vieno kliento ir kito kliento, kurie gali kilti teikiant investicines ar pagalbines paslaugas ir (ar) jų kombinacijas.

2. Jeigu pagal 13 straipsnio 3 dalį investicinės įmonės taikytos interesų prieštaravimo išsprendimo organizacinės ar administracinės priemonės yra nepakankamos, siekiant patikimai užkirsti kelią žalai, kuri gali būti padaryta kliento interesams, prieš imdamasi kliento naudai veiklos, investicinė įmonė aiškiai informuoja jį apie interesų prieštaravimo pobūdį ir priežastis.

II SKYRIUS

INVESTICINIŲ ĮMONIŲ VEIKLOS SĄLYGOS

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

16 straipsnis

Reguliarus pirminio leidimo sąlygų peržiūrėjimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijoje leidimą gavusi investicinė įmonė nuolat laikytųsi šios antraštinės dalies I skyriuje nustatytų pirminiam leidimui taikomų sąlygų.

3. Siekdama atsižvelgti į techninę pažangą finansinėse rinkose ir užtikrinti vienodą straipsnio 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:

- a) veiksmus, kuriuos investicinė įmonė galėtų pagrįstai atlikti, siekdama nustatyti, užkirsti kelią, išspręsti ir (ar) informuoti apie interesų prieštaravimus, teikdama įvairias investicines ir pagalbines paslaugas ar jų kombinacijas;
- b) atitinkamus interesų prieštaravimų, galinčių pažeisti esamų ar būsimų investicinės įmonės klientų interesus, grupių nustatymo kriterijus.

2 skirsnis

Nuostatos, užtikrinančios investuotojų apsaugą

19 straipsnis

Įmonių veiklos taisyklės teikiant paslaugas klientams

1. Valstybės narės reikalauja, kad, teikdama klientams įvairias investicines ir tam tikrais atvejais pagalbines paslaugas ar jų kombinacijas, investicinė įmonė veiktų garbingai, sąžiningai ir profesionaliai, kiek tik įmanoma nepažeisdama savo klientų interesų, ypač laikydamosi 2–8 dalyse nustatytų principų.

2. Visa informacija, įskaitant investicinės įmonės pranešimus apie pardavimus, adresuota esamiems ar būsimiems klientams, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Pranešimai apie pardavimus turi būti lengvai atskiriami.

3. Esamiems ir būsimiems klientams suprantama forma pateikiama atitinkama informacija apie:

- investicinę įmonę ir jos paslaugas,
- finansines priemones ir siūlomas investavimo strategijas; tai turėtų apimti atitinkamas gaires ir išpėjimus dėl rizikos veiksnių, susijusių su investicijomis į tas priemones arba konkrečiomis investavimo strategijomis,
- įvykdymo sistemas bei
- išlaidas ir susijusius mokesčius,

kad jie galėtų tinkamai suvokti siūlomų investicinių paslaugų ir konkrečios rūšies investicinės priemonės pobūdį ir susijusius rizikos veiksnius bei priimti investicinius sprendimus, remdamiesi turima informacija. Šios informacijos pateikimo forma gali būti standartizuota.

4. Teikdama patarimą dėl investavimo arba valdydama portfelį, investicinė įmonė gauna visą būtiną informaciją apie esamo ar būsimą kliento žinias ir patirtį konkretaus produkto ar paslaugos investicijų srityje, jo finansinę padėtį ir investicinius tikslus, leidžiančią įmonei rekomenduoti esamam ar būsimam klientui jam tinkančias investicines paslaugas ir finansines priemones.

5. Valstybės narės užtikrina, kad teikdama investicines paslaugas, nenurodytas 4 dalyje, investicinė įmonė paprašytų esamo ar būsimą klientą pateikti informaciją apie jo žinias ir patirtį konkretaus siūlomo ar reikalaujamo produkto ar paslaugos investicijų srityje, leidžiančią investicinei įmonei įvertinti, ar klientui yra tinkama investicinė paslauga ar numatytas teikti produktas.

Jeigu, remdamasi ankstesne pastraipa gauta informacija, investicinė įmonė mano, kad produktas ar paslauga netinka esamam ar būsimam klientui, investicinė įmonė išpėja esamą ar būsimą klientą. Šio išpėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota.

Tuomet, kai esamas ar būsimas klientas apsisprendžia nepateikti ankstesnėje pastraipoje nurodytos informacijos arba kai jis pateikia nepakankamą informaciją apie savo žinias ir patirtį, investicinė įmonė išpėja esamą ar būsimą klientą, kad toks sprendimas neleistų įmonei įvertinti, ar numatoma teikti paslauga arba produktas jam tinka. Šio išpėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota.

6. Valstybės narės leidžia, kad investicinės įmonės, teikdamos investicines paslaugas, susidedančias tik iš kliento pavedimų vykdymo ir (ar) priėmimo ir perdavimo, teikiant ar neteikiant pagalbinių paslaugų, vadovaudamosi 5 dalimi, šias investicines paslaugas klientams teiktų nereikalaudamos pateikti informaciją arba priimti sprendimą, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- pirmiau paminėtos paslaugos yra susijusios su akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar lygiavertėje trečiosios šalies rinkoje, pinigų rinkos priemonėmis, obligacijomis ar kitų formų investiciniais išpareigojimais (išskyrus tas obligacijas ar investicinius išpareigojimus, kurios apima išvestines priemones), KIPVPS ir kitomis nekompleksinėmis finansinėmis priemonėmis. Trečiosios šalies rinka laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai, jeigu ji atitinka reikalavimus, lygiavertčius numatytiems III antraštinėje dalyje. Komisija paskelbia rinkų, kurias galima laikyti lygiavertėmis, sąrašą. Šis sąrašas periodiškai atnaujinamas,
- paslauga teikiama esamo ar būsimą kliento iniciatyva,

- esamas ar būsimas klientas buvo aiškiai informuotas, kad teikdama šią paslaugą investicinė įmonė neprivalo įvertinti teikiamos ar siūlomos priemonės ar paslaugos tinkamumą, ir dėl to jis negali pasinaudoti teise į apsaugą pagal atitinkamas veiklos taisykles; šio įspėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota,
- investicinė įmonė laikosi 18 straipsnyje numatytų įsipareigojimų.

7. Investicinė įmonė veda apskaitą, į kurią įtraukiamas dokumentas ar dokumentai, nustatantys šalių teises ir pareigas, dėl kurių susitarė įmonė ir klientas, bei kitos sąlygos, pagal kurias įmonė teiks paslaugas klientui. Sutarties šalių teisės ir pareigos gali būti įtrauktos pateikiant nuorodą į kitus dokumentus ar teisės aktus.

8. Iš investicinės įmonės klientas privalo gauti atitinkamas ataskaitas apie klientams suteiktą paslaugą. Kai taikoma, šiose ataskaitose turi būti nurodytos išlaidos, susijusios su kliento naudai sudarytais sandoriais ir suteiktomis paslaugomis.

9. Jeigu investicinė paslauga siūloma kaip finansinio produkto dalis, kuriam taikomos kitos Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių kredito įstaigas ir vartojimo kreditą, nuostatos arba bendrieji Europos standartai, susiję su klientų rizikos įvertinimu ir (ar) informacijai taikomais reikalavimais, šiai paslaugai papildomai netaikomi šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai.

10. Siekdama užtikrinti investuotojų apsaugą ir vienodą 1–8 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, užtikrinančias, kad investicinės įmonės, teikdamos investicines ar papildomas paslaugas savo klientams, laikytųsi jose nustatytų principų. Šiose įgyvendinimo priemonėse atsižvelgiama į:

- a) esamam ar būsimam klientui siūlomos ar suteiktos paslaugos (-ų) pobūdį, sandorių rūšį, objektą, dydį ir dažnumą;
- b) siūlomų ar aptariamų finansinių priemonių pobūdį;
- c) tai, ar esamas arba būsimas klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas.

20 straipsnis

Paslaugų teikimas per kitą investicinę įmonę

Valstybės narės leidžia nurodymą gavusiai investicinei įmonei, teikiančiai kliento naudai per kitą investicinę įmonę investicines ar pagalbines paslaugas, pasitikėti pirmosios įmonės perduota

informacija. Nurodymą perduodanti investicinė įmonė atsakys už perduotos informacijos išsamumą ir tikslumą.

Investicinei įmonei, gavusiai tokių nurodymų kliento naudai teikti paslaugas, taip pat suteikiama galimybė pasiremti kitos investicinės įmonės klientui suteikta bet kokia rekomendacija dėl paslaugos ar sandorio. Nurodymą perduodanti investicinė įmonė atsakys už klientui suteiktos rekomendacijos ar patarimo tikslumą.

Investicinė įmonė, gaunanti kliento nurodymus ar pavedimus per kitą investicinę įmonę, atsako už suteiktą paslaugą arba sandorio sudarymą, remdamasi suteikta informacija ar rekomendacijomis ir vadovaudamasi atitinkamomis šios antraštinės dalies nuostatomis.

21 straipsnis

Pareiga vykdyti pavedimus palankiausiomis klientui sąlygomis

1. Valstybės narės reikalauja, kad, vykdydamos pavedimus, investicinės įmonės imtųsi visų reikalingų veiksmų, klientų naudai siekdamas kiek įmanoma geriausių rezultatų, atsižvelgdamos į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir apmokėjimo galimybes, dydį, pobūdį ar bet kokią kitą veiksnių, susijusių su pavedimo įvykdymu. Nepaisant to, gavusi konkretų kliento nurodymą, investicinė įmonė vykdo nurodymą, atsižvelgdama į tą konkretų nurodymą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, siekdamas įvykdyti 1 dalies reikalavimus, investicinės įmonės patvirtintų ir įgyvendintų veiksmingas priemones. Visų pirma valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės nustatytų ir įgyvendintų pavedimų vykdymo politiką, leidžiančią joms, laikantis straipsnio 1 dalies reikalavimų, pasiekti geriausių rezultatų atliekant klientų pavedimus.

3. Pavedimų vykdymo politika apima su kiekviena priemonių rūšimi susijusią informaciją apie įvairias vietas, kuriose investicinė įmonė atlieka savo klientų pavedimus, ir veiksnius, darančius įtaką vykdymo vietų pasirinkimui. Ji turi apimti bent jau tas vietas, kurios investicinei įmonei leidžia nuolat pasiekti geriausių rezultatų vykdant klientų pavedimus.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės savo klientams suteiktų atitinkamą informaciją apie savo pavedimų vykdymo politiką. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės iš savo klientų gautų išankstinį pritarimą vykdymo politikai.

Valstybės narės reikalauja, kad kai pavedimų vykdymo politikoje numatyta galimybė įvykdyti klientų pavedimus už reguliuojamos rinkos ar DPS ribų, visų pirma investicinė įmonė praneštų savo klientams apie tokią galimybę. Valstybės narės reikalauja, kad prieš vykdydamos savo klientų pavedimus už reguliuojamos rinkos ar DPS ribų, investicinės įmonės gautų aiškų išankstinį sutikimą. Šį sutikimą investicinės įmonės gali gauti kaip bendrąjį susitarimą arba kaip susitarimą dėl konkretaus sandorio.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės atliktų savo pavedimų vykdymo sistemos ir vykdymo politikos veiksmingumo priežiūrą, siekdamas nustatyti ir tam tikrais atvejais ištaisyti trūkumus. Visų pirma, jos reguliariai vertina, ar vykdymo vietos, įtrauktos į pavedimų vykdymo politiką, numato galimybę kliento naudai pasiekti geriausių rezultatų ir ar reikalingi vykdymo sistemos pakeitimai. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės praneštų klientams apie kiekvieną esminį pavedimų vykdymo sistemos ar investicinės vykdymo politikos pokytį.

5. Valstybės narės reikalauja, kad, klientams prašant, investicinės įmonės galėtų įrodyti, jog jos įvykdė jų pavedimus, vadovaudamosi įmonės vykdymo politika.

6. Siekdama užtikrinti investuotojams būtiną apsaugą, sąžiningą ir organizuotą rinkų veikimą ir vienodą 1, 3 ir 4 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) įvairių veiksnių sąlyginės svarbos nustatymo kriterijus, į kuriuos, vadovaujantis straipsnio 1 dalimi, gali būti atsižvelgta siekiant nustatyti geriausius galimus rezultatus, atsižvelgus į pavedimo dydį ir rūšį bei tai, ar esamas arba būsimas klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas;
- b) veiksnius, į kuriuos investicinė įmonė gali atsižvelgti peržiūrdama savo vykdymo sistemą bei sąlygas, kurioms esant būtų tikslinga atlikti tokios sistemos pakeitimus; ypač veiksnius, padedančius nustatyti vietas, leidžiančias investicinei įmonei vykdyti klientų pavedimus nuolat pasiekti geriausių galimų rezultatų;
- c) klientams teiktinos informacijos apie jų vykdymo politiką pobūdį ir mastą, remiantis straipsnio 3 dalimi.

22 straipsnis

Klientų pavedimų tvarkymo taisyklės

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, įgaliotos kliento naudai vykdyti pavedimus, įgyvendintų procedūras ir

priemones, numatančias neatidėliojant, sąžiningai ir operatyviai atlikti klientų pavedimus, susijusius su kitų klientų pavedimais ar atsižvelgiant į investicinės įmonės prekybinius interesus.

Šios procedūros ir priemonės leidžia kitaip palyginamus klientų pavedimus atlikti laikantis jų gavimo laiko investicinėje įmoneje.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, jeigu vykdamas klientų ribotus pavedimus, susijusius su akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, šie pavedimai įprastomis rinkos sąlygomis nevykdomi nedelsiant, investicinės įmonės imtųsi priemonių, siekdamas supaprastinti ir, kiek įmanoma, paspartinti to pavidimo įvykdymą, taip užtikrindamos, kad to kliento ribotas pavidimas būtų nedelsiant viešai paskelbtas kitiems rinkos dalyviams priimtiniu būdu, nebent klientas aiškiai nurodo kitaip. Valstybės narės gali nuspręsti, kad investicinės įmonės šį reikalavimą įvykdytų kliento ribotus pavedimus perduodamos reguliuojamai rinkai ir (arba) DPS. Valstybės narės nustato, kad kompetentingos institucijos gali atšaukti reikalavimą viešai paskelbti ribotą pavidimą, kurio apimtis, lyginant su įprasto dydžio sandoriais toje rinkoje, yra didelė, kaip nustatyta 44 straipsnio 2 dalyje.

3. Siekdama užtikrinti, kad taikant investuotojų apsaugos priemones ir siekiant sąžiningo bei organizuoto rinkų veikimo būtų atsižvelgta į techninę pažangą finansų rinkose bei vienodą 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) procedūrų ir priemonių, leidžiančių neatidėliojant, sąžiningai ir operatyviai įvykdyti klientų pavedimus, sąlygas ir pobūdį bei situacijas arba sandorių rūšis, kurių atveju investicinės įmonės gali pagrįstai nukrypti nuo neatidėliotino vykdymo, siekdamas palankesnių sąlygų klientui;
- b) įvairius metodus, leidžiančius nustatyti, kad investicinė įmonė laikėsi reikalavimo atskleisti rinkai kliento ribotus pavedimus, kurių neįmanoma nedelsiant įvykdyti.

23 straipsnis

Investicinių įmonių pareigos skiriant draudimo agentus

1. Valstybės narės gali nuspręsti, kad investicinėms įmonėms leidžiama paskirti draudimo agentus, siekiant reklamuoti investicinės įmonės paslaugas, prekiauti per tarpininkus ar priimti ir perduoti esamų ar būsimų klientų pavedimus, perduodant finansines priemones ir teikiant konsultacijas dėl tokių investicinės įmonės siūlomų finansinių priemonių ir paslaugų.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinei įmonei nutarus paskirti draudimo agentą, ji lieka visiškai ir besąlygiškai atsakinga už kiekvieną draudimo agento veiksmą ar neveikimą, šiam veikiančiam įmonės vardu. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė užtikrintų, kad draudimo agentas praneštų savo pareigas ir įmonę, kuriai atstovauja, prieš susisiekdamas su esamu ar būsimu klientu arba sudarinėdamas su juo sandorį.

Laikantis 13 straipsnio 6, 7 ir 8 dalių, valstybės narės leidžia jų teritorijoje įregistruotiems draudimo agentams investicinių įmonių vardu ir atsakomybe tvarkyti klientų pinigus ir (ar) finansines priemones savo teritorijoje ar valstybės narės, leidžiančios draudimo agentui tvarkyti kliento pinigus, teritorijoje, jei tai – tarpvalstybinė operacija.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės vykdytų savo draudimo agentų veiklos priežiūrą, siekdamas užtikrinti, kad, veikdamas per draudimo agentus, jos laikosi šios direktyvos.

3. Valstybės narės, nusprendusios leisti investicinėms įmonėms paskirti draudimo agentus, įsteigia valstybės registrą. Draudimo agentai registruojami valstybės narės, kurioje jie įsteigė, valstybės registre.

Jeigu, laikantis straipsnio 1 dalimi, valstybė narė, kurioje draudimo agentas įsteigė, nusprendė investicinėms įmonėms, gavusioms šių šalių kompetentingų institucijų išduotus leidimus veiklai, neleisti paskirti draudimo agentų, šiuos draudimo agentus registruoja investicinės įmonės, kurios vardu jie veikia, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija.

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo agentus būtų galima įtraukti į valstybės registrą tik nustačius, kad jie turi labai gerą reputaciją ir tinkamą bendro, komercinio ar profesinio pobūdžio žinių, leidžiančių jiems esamam ar būsimam klientui tinkamai perduoti informaciją apie siūlomą paslaugą.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad investicinės įmonės gali patikrinti, ar jų paskirti draudimo agentai turi gana gerą reputaciją ir žinias, kaip nurodyta trečiojoje pastraipoje.

Registras reguliariai atnaujinamas. Juo galima naudotis viešai, siekiant gauti informacijos.

4. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo agentus skiriančios investicinės įmonės imtųsi atitinkamų priemonių, siekdamas išvengti draudimo agentų veiklos, nepatenkančios į šios direktyvos taikymo sritį, neigiamo poveikio investicinės įmonės vardu veikiančio draudimo agento veiklai.

Valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms bendradarbiauti su investicinėmis įmonėmis ir kredito įstaigomis, jų asociacijomis ir kitais subjektais, vykdamas draudimo agentų registraciją ir prižiūrint, kaip draudimo agentai laikosi straipsnio 3 dalies reikalavimų. Visų pirma, draudimo agentus gali įregistruoti investicinės įmonės, kredito įstaigos, jų asociacijos ir kiti subjektai, prižiūrint kompetentingai institucijai.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės skirtų tik tuos draudimo agentus, kurie įtraukti į straipsnio 3 dalyje nurodytus valstybės registrus.

6. Valstybės narės gali sugriežtinti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus arba papildyti juos kitais reikalavimais, taikomais draudimo agentams, už kurių registraciją jos yra atsakingos.

24 straipsnis

Sandoriai, sudaryti su tinkamomis sandorio šalimis

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės, įgaliotos klientų naudai vykdyti pavedimus ir (ar) vykdyti sandorius savo sąskaita, ir (ar) priimti ir perduoti pavedimus, gali suvesti tinkamas sandorio šalis, kad šios sudarytų sandorius, arba gali sudaryti sandorius su jomis, nesilaikydamos 19, 21 ir 22 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, taikomų šiems sandoriams ar bet kuriai pagalbinei paslaugai, tiesiogiai susijusiai su šiais sandoriais.

2. Šiame straipsnyje tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės pripažįsta investicines įmones, kredito įstaigas, draudimo bendroves, KIPVPS ir jų valdymo įmones, pensijų fondus ir jų valdymo įmones, kitas finansų įstaigas, įgaliotas ar reglamentuotas kituose Bendrijos teisės aktuose ar valstybės narės nacionaline teise, įmones, atleistas nuo šios direktyvos taikymo vadovaujantis 2 straipsnio 1 dalies k ir l punktais, šalių Vyriausybes ir atitinkamas jų įstaigas, įskaitant valstybės skolą valdančias valstybės įstaigas, centrinčius bankus ir viršvalstybines organizacijas.

Skirstymas į tinkamas sandorio šalis pagal pirmąją pastraipą nepažeidžia tokių subjektų teisės reikalauti, kad bendrai arba konkrečiame sandoryje jie būtų laikomi klientais, kurių ir investicinės įmonės bendrai veiklai būtų taikomi 19, 21 ir 22 straipsniai.

3. Tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti kitas įmones, atitinkančias iš anksto nustatytus atitinkamus reikalavimus, įskaitant kiekybinius apribojimus. Jeigu sandoris sudaromas tarp būsimų sandorio šalių, patenkančių į skirtingas jurisdikcijas, investicinė įmonė pripažįsta tokį kitos įmonės statusą, kokį pripažįsta valstybės narės, kurioje ši įmonė įsteigusi, įstatymai ir kitos nuostatos.

Valstybės narės užtikrina, kad investicinė įmonė, sudaranti sandorius su tokiomis įmonėmis laikydamosi straipsnio 1 dalies, iš būsimos sandorio šalies gauna aiškų patvirtinimą, kad ši sutinka būti laikoma tinkama sandorio šalimi. Valstybės narės leidžia, kad šis sutikimas investicinėms įmonėms gali būti perduodamas arba kaip bendrasis susitarimas, arba kaip susitarimas dėl konkretaus sandorio.

4. Tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti trečiųjų šalių subjektus, lygiaverčius straipsnio 2 dalyje paminėtų subjektų rūšims.

Be to, tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti trečiųjų šalių įmones kaip ir paminėtos straipsnio 3 dalyje, jeigu laikomasi tokių pačių sąlygų ir reikalavimų, kokie nustatyti straipsnio 3 dalyje.

5. Atsižvelgdama į rinkos praktikos pokyčius, siekdama užtikrinti vienodą straipsnio 2, 3 ir 4 dalių taikymą bei palengvinti vienos bendros rinkos veiksmingą veikimą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) procedūrą dėl reikalavimo laikyti klientais pagal 2 dalį;
- b) procedūrą dėl aiškaus būsimos sandorio šalies pritarimo gavimo pagal 3 dalį;
- c) iš anksto nustatytus atitinkamus reikalavimus, įskaitant kiekybinius apribojimus, leidžiančius įmonę laikyti tinkama sandorio šalimi pagal 3 dalį.

3 skirsnis

Rinkos skaidrumas ir vientisumas

25 straipsnis

Pareiga skatinti rinkų vientisumą, pranešti apie sandorius ir saugoti apskaitos dokumentus

1. Nepažeisdamos atsakomybės paskirstymo pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) ⁽¹⁾ nuostatas, valstybės narės patvirtina atitinkamas priemones, leidžiančias kompetentingai institucijai vykdyti investicinių įmonių veiklos priežiūrą, siekiant užtikrinti, kad veiktamos garbingai, sąžiningai ir profesionaliai, jos skatintų rinkos vientisumą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės mažiausiai penkerius metus saugotų duomenis apie visus sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, kuriuos jos vykdė savo sąskaita arba klientų naudai, ir prirėikus pateiktų juos kompetentingai institucijai. Jeigu sandoriai buvo vykdyti klientų naudai, apskaitos dokumentuose turi būti visi duomenys ir informacija apie kliento tapatybę, įskaitant informaciją, nurodytą 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvoje 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos naudojimo pinigų plovimui ⁽²⁾.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, vykdančios sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kompetentingai institucijai nedelsdamos ir ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos praneštų su tokiais sandoriais susijusias detales. Šis reikalavimas taikomas ir tuomet, kai tokie sandoriai reguliuojamoje rinkoje nebuvo įvykdyti.

Laikydamosi 58 straipsnio, kompetentingos institucijos patvirtina reikalingas priemones, siekdamos, kad finansinių priemonių likvidumo prasme labiausiai susijusios rinkos kompetentinga institucija taip pat gautų šią informaciją.

4. Visų pirma, ataskaitose taip pat pateikiami nupirktų ar parduotų priemonių pavadinimai ir numeriai, kiekiai, įvykdymo datos ir laikas, sandorio vertė ir suinteresuotų investicinių įmonių atpažinimo būdai.

5. Valstybės narės numato, kad kompetentingai institucijai ataskaitas pateikia pati investicinė įmonė, jos vardu veikianti trečioji šalis, kompetentingos institucijos patvirtinta prekybos suderinamumo ar informacijos sistema arba reguliuojama rinka ar DPS, per kurią sistemas buvo įvykdytas šis sandoris. Tuomet, kai apie sandorius kompetentingai institucijai tiesiogiai praneša reguliuojama rinka, DPS ar kompetentingos institucijos patvirtinta prekybos suderinamumo ar informacijos sistema, investicinę įmonę galima atleisti nuo straipsnio 3 dalyje nustatyto reikalavimo taikymo.

6. Jeigu, laikantis 32 straipsnio 7 dalies, šiame straipsnyje numatytos ataskaitos perduodamos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji persiunčia šią informaciją investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, nebent šios nuspręstų, kad ši informacija joms yra nereikalinga.

⁽¹⁾ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

⁽²⁾ OL L 166, 1991 6 28, p. 77. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB (OL L 344, 2001 12 28, p. 76).

7. Siekdama užtikrinti, kad rinkos vientisumo apsaugos priemonės būtų pakeistos, atsižvelgiant į techninę pažangą finansų rinkose, bei užtikrinti vienodą straipsnio 1–5 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias ataskaitų apie finansinius sandorius pateikimo metodus ir sistemą, šių ataskaitų formą ir turinį bei atitinkamos rinkos nustatymo kriterijus laikantis straipsnio 3 dalies.

26 straipsnis

DPS taikomų taisyklių ir kitų teisinių įsipareigojimų laikymosi priežiūra

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, patvirtintų ir išlaikytų su DPS tiesiogiai susijusias veiksmingas priemones ir procedūras, leidžiančias nuolat prižiūrėti, kaip jų naudotojai laikosi taisyklių. Investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, atlieka jų administruojamose sistemose naudotojų vykdomų sandorių priežiūrą, siekdamas nustatyti šių taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas ar elgesį, galintį sukelti piktnaudžiavimo rinka atvejus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, praneštų kompetentingai institucijai apie rimtus taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas ar elgesį, galintį sukelti piktnaudžiavimo rinka atvejus. Be to, valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, nedelsdami pateiktų atitinkamą informaciją institucijai, atsakingai už piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą, ir suteiktų jai visą būtiną pagalbą atliekant šiose sistemose pasitaikiusių piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą.

27 straipsnis

Investicinių įmonių pareiga skelbti tvirtas kainas

1. Valstybės narės reikalauja, kad akcijų finansinis tarpininkas, nuolatos vykdamas kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, viešai skelbtų tų akcijų tvirtą kainą, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kurioje jie veikia kaip finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto ir kurių rinka yra likvidi. Jeigu akcijų rinka nėra likvidi, klientų prašymu finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, jiems paskelbia kainas.

Šio straipsnio nuostatos taikomos, finansiniams tarpininkams, nuolatos vykdamas kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, kai jie vykdo ne didesnius kaip vidutinio dydžio sandorius toje rinkoje. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tokiems finansiniams tarpininkams, kurie vykdo tik didesnius nei vidutinio dydžio sandorius toje rinkoje.

Finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, gali nuspręsti, kokio dydžio kainą jie skelbs. Kalbant apie kiekvieną konkrečią akciją, nurodoma tvirta kaina už kiekvieną akcijų paketą ir (ar) siūloma kaina ar kainos, kurios gali siekti vidutinę rinkos akcijų, priklausančių šios rūšies akcijoms, vertę. Kaina ar kainos taip pat atspindi vyraujančias tų akcijų rinkos sąlygas.

Akcijos skirstomos į rūšis atsižvelgiant į tų akcijų rinkoje įvykdytų pavedimų vertės aritmetinį vidurkį. Kiekvienos akcijų klasės vidutinį rinkos dydį parodo visų rinkoje vykdytų operacijų kiekvienai (atitinkamai) akcijų grupei aritmetinis vidurkis.

Konkrečių akcijų rinka susideda iš visų Europos Sąjungoje įvykdytų pavedimų dėl tų akcijų, neskaitant pavedimų, kurie yra didesni už įprastą tų akcijų rinkos dydį.

2. Likvidumo prasme labiausiai susijusios rinkos kompetentinga institucija, kaip nustatyta 25 straipsnyje, ne rečiau kaip kartą į metus, atsižvelgdama į tų akcijų rinkoje įvykdytų pavedimų aritmetinį vertės vidurkį, nustato, kurioms akcijų rūšims priklauso akcija. Ši informacija viešai skelbiama visiems rinkos dalyviams.

3. Finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, viešai, reguliariai ir nuolat įprastomis darbo valandomis skelbia informaciją apie kainas. Jos turi teisę bet kada atnaujinti informaciją apie kainas. Be to, susiklosčius išimtinėms sąlygoms rinkoje, joms leidžiama atšaukti informaciją apie kainas.

Informacija apie kainas viešai skelbiama taip, kad kitiems rinkos dalyviams ji būtų lengvai prieinama esant tinkamoms prekybos sąlygoms.

Laikydami 21 straipsnyje nustatytų nuostatų, finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, vykdo iš klientų mažmenininkų gautus pavedimus, susijusius su akcijomis, kuriuos jie vykdo kaip tokie finansiniai tarpininkai, remdamiesi pavedimo gavimo metu pasiūlyta kaina.

Tokie finansiniai tarpininkai vykdo iš profesionalių klientų gautus pavedimus, susijusius su akcijomis, kuriuos jie vykdo kaip tokie finansiniai tarpininkai, remdamiesi pavedimo gavimo metu pasiūlyta kaina. Tačiau pagrįstais atvejais šiuos pavedimus jie gali įvykdyti už geresnę kainą, jeigu viešai skelbiama kaina svyruoja labai panašiai kaip ir įprastinėmis rinkos sąlygomis ir pavedimai yra didesni, nei investuotojai mažmenininkai paprastai nurodo.

Be to, nesilaikydami ketvirtojoje pastraipoje nustatytų sąlygų, finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, gali įvykdyti iš profesionalių klientų gautus pavedimus, taikydami kitokias kainas, nei buvo pasiūlytos, kai vienas sandoris yra susijęs su keliomis vertybinių popierių rūšimis arba gautiems pavedimams taikomos kitos sąlygos, o ne taikoma rinkos kaina.

Jeigu finansinis tarpininkas, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, paskelbęs informaciją tik apie vieną kainą arba kurio didžiausia kaina yra mažesnė nei vidutinio dydžio kaina toje rinkoje, iš kliento gauna didesnę pavedimą nei jo paskelbta kaina, jis gali nuspręsti įvykdyti tą pavedimo dalį, kuri viršija kainą, su sąlyga, kad toks pavedimas vykdomas už paskelbtą kainą, išskyrus tuomet, kai ankstesnėse dviejose pastraipose nustatytos sąlygos leidžia elgtis kitaip. Jeigu toks finansinis tarpininkas skelbia kainas skirtingiems dydžiams ir gauna tarp tų dydžių patenkančių pavedimą, kurį jis išsipareigoja įvykdyti, jis įvykdo pavedimą taikydamas vieną iš pasiūlytų kainų, vadovaudamasis 22 straipsnio nuostatomis, išskyrus tuomet, kai ankstesnėse dviejose pastraipose nustatytos sąlygos leidžia elgtis kitaip.

4. Kompetentingos institucijos tikrina, ar:

- a) investicinės įmonės reguliariai atnaujina pasiūlymus ir (ar) siūlo laikantis straipsnio 1 dalies paskelbtas kainas bei nustato vyraujančias rinkos kainas atspindinčias kainas;
- b) investicinės įmonės laikosi straipsnio 3 dalies ketvirtojoje pastraipoje nustatytų geresnių kainų sąlygų.

5. Remdamiesi prekybos politika bei objektyviai ir nediskriminuodami, finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto gali nuspręsti, kuriems investuotojams leisti sužinoti savo kainas. Šiuo tikslu patvirtinami aiškūs kriterijai, reglamentuojantys teisę sužinoti kainas. Finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto gali atsisakyti pradėti arba nutraukti verslo santykius su investuotojais, remdamiesi komercinio pobūdžio aplinkybėmis, pavyzdžiui, investuotojo skolinosi būkle, sandorio šalies rizika ir galutiniu sandorio įvykdymu.

6. Siekdami sumažinti riziką dėl didelio to paties kliento sandorių skaičiaus, finansiniai tarpininkai, nuolatos vykdamas klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, gali nediskriminuodami apriboti vieno kliento sandorių, kuriuos jie sudaro pagal paskelbtas sąlygas, skaičių. Jiems taip pat leidžiama nediskriminuojant ir laikantis 22 straipsnio nuostatų apriboti bendrą vienu metu sudaromų įvairių klientų sandorių skaičių su sąlyga, kad klientų pavedimų skaičius ir (ar) apimtis žymiai viršija nustatytą dydį.

7. Siekdama užtikrinti vienodą straipsnio 1–6 dalių taikymą ir veiksmingą akcijų vertės nustatymą, taip pat investicinių įmonių galimybes siekti savo klientams didžiausio pelno, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo kriterijus;
- b) kriterijus, leidžiančius nustatyti, ar kaina skelbiama reguliariai bei nuolat ir yra lengvai prieinama bei priemonės, leidžiančias

investicinėms įmonėms skelbti savo kainas viešai, įskaitant šias galimybes:

- i) naudojantis reguliuojamos rinkos, leidusios prekiauti konkrečia priemone, sąlygomis;
- ii) naudojantis trečiosios šalies suteiktomis sąlygomis;
- iii) naudojantis privačiomis priemonėmis;
- c) bendruosius kriterijus, leidžiančius nustatyti, ar su keliomis vertybinių popierių rūšimis susiję sandoriai priklauso vienam sandoriui ar pavedimams, kuriems taikomos kitos rinkos galiojančios kainos;
- d) bendruosius kriterijus, leidžiančius nustatyti išimtines rinkos sąlygas, leidžiančias atšaukti kainas, ir kainų atnaujinimo sąlygas;
- e) kriterijus, leidžiančius nustatyti įprastą investuotojų mažmenininkų pavedimų dydį;
- f) kriterijus, leidžiančius nustatyti, kada žymiai viršijamas straipsnio 6 dalyje nustatytas vidutinis dydis;
- g) kriterijus, leidžiančius nustatyti, kada kainos krenta, jeigu viešai skelbiama kaina svyruoja labai panašiai kaip ir įprastinėmis rinkos sąlygomis.

28 straipsnis

Investicinių įmonių informacijos atskleidimas po sandorių sudarymo

1. Valstybės narės mažiausiai reikalauja, kad savo sąskaita arba klientų naudai už reguliuojamos rinkos ar DPS ribų sandorius dėl akcijų, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, sudarantios investicinės įmonės paskelbtų šių sandorių dydį, kainą ir jų sudarymo laiką. Ši informacija viešai skelbiama, kiek galima anksčiau po sandorio sudarymo, visiems prieinamomis tinkamomis prekybos sąlygomis ir kitiems rinkos dalyviams priimtiniu būdu.

2. Valstybės narės reikalauja, kad laikantis straipsnio 1 dalies viešai skelbiama informacija ir laikas, per kurį ji buvo paskelbta, atitiktų pagal 45 straipsnį patvirtintus reikalavimus. Jeigu pagal 45 straipsnį patvirtintos priemonės numato pranešimų apie kai kurių rūšių sandorius dėl akcijų atidėjimo galimybę, ši galimybė *mutatis mutandis* taikoma sandoriams, vykdomiems už reguliuojamų rinkų ar DPS ribų.

3. Siekdama užtikrinti skaidrų ir sklandų rinkų veikimą ir vienodą straipsnio 1 dalies taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones:

- a) nurodančias priemones, leidžiančias investicinėms įmonėms laikytis straipsnio 1 dalies išpareigojimų, įskaitant šias galimybes:
  - i) naudojantis bet kurios reguliuojamos rinkos, leidusios prekiauti konkrečiomis priemonėmis, ar DPS, kurioje prekiaujama konkrečiomis akcijomis, sistemomis;
  - ii) naudojantis trečiosios šalies suteiktomis sąlygomis;
  - iii) naudojantis privačiomis priemonėmis;
- b) pateikiančias straipsnio 1 dalyje nustatytų išpareigojimų taikymo sandoriams, susijusiems su akcijomis, naudojamomis užstato, skolinimo ar kitiems tikslams, išaiškinimą, kai akcijų mainus lemia kiti veiksniai, o ne galiojančios akcijų rinkos vertės nustatymas.

29 straipsnis

DPS taikomi skaidrumo reikalavimai iki sandorio sudarymo

1. Valstybės narės mažiausiai reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, viešai informuotų apie siūlomas kainas ir kursą bei komercinį susidomėjimą jų sistemose siūlomų akcijų, kuriomis buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kainomis. Valstybės narės numato, kad ši informacija visuomenei būtų suteikiama įprastomis darbo valandomis visiems esant tinkamoms prekybos sąlygoms.
2. Straipsnio 3 dalyje numatytais atvejais valstybės narės suteikia kompetentingoms institucijoms įgaliojimus atšaukti investicinių įmonių ar rinkos operatorių, administruojančių DPS, pareigą viešai paskelbti straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, remiantis rinkos modeliu ar pavedimų rūšimi ir dydžiu. Visų pirma, kompetentingoms institucijoms suteikiama teisė atšaukti tokią pareigą, jeigu sandoriai dėl konkrečių akcijų ar tos rūšies akcijų yra didesni už vidutinį sandorio dydį toje rinkoje.
3. Siekdama užtikrinti vienodą straipsnio 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:
  - a) viešai skelbtinus siūlomos kainos svyravimus ir pasiūlymų arba paskirtų rinkos formuotojų kainas bei komercinio susidomėjimo šiomis kainomis mastą;
  - b) pavedimų, kuriems, vadovaujantis straipsnio 2 dalimi, gali būti netaikomas reikalavimas pateikti informaciją iki sandorio sudarymo, dydį ir rūšį;

- c) rinkos modelį, kuriam, vadovaujantis straipsnio 2 dalimi, gali būti netaikomas reikalavimas pateikti informaciją iki sandorio sudarymo, ir ypač šios pareigos taikymą DPS naudojamiems prekybos metodams, kai sandoriai joje sudaromi pagal DPS taisykles, darant nuorodą į kainas, nustatytas už DPS sistemos ribų arba reguliariai rengiamuose aukcionuose.

Šių įgyvendinimo priemonių turinys yra lygiavertis 44 straipsnyje reguliuojamoms rinkoms numatytų įgyvendinimo priemonių turiniui, išskyrus tuos atvejus, kai DPS pobūdis tam prieštarauja.

30 straipsnis

DPS taikomi skaidrumo reikalavimai po sandorio sudarymo

1. Valstybės narės mažiausiai reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys DPS, viešai paskelbtų jos sistemose įvykdytų sandorių dėl akcijų, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, vertę, dydį ir laiką. Valstybės narės reikalauja, kad kiek galima anksčiau po sandorio sudarymo visiems prieinamu būdu esant tinkamoms prekybos sąlygoms būtų viešai paskelbta visa informacija apie šiuos sandorius. Šis reikalavimas netaikomas informacijai apie sandorius, įvykdytus DPS, apie kuriuos paskelbia reguliuojamos rinkos sistemos.

2. Valstybės narės numato, kad kompetentinga institucija investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams, administruojantiems DPS, gali leisti numatyti informacijos apie sandorius paskelbimo atidėjimą, atsižvelgiant į jų rūšį ir dydį. Visų pirma kompetentingos institucijos gali leisti atidėti informacijos paskelbimą, jeigu ši informacija yra susijusi su sandoriais, kurie yra dideli lyginant su vidutinio dydžio sandoriais tomis akcijomis ar tos rūšies akcijomis toje rinkoje. Valstybės narės reikalauja, kad DPS gautų išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą siūlomoms komercinės informacijos skelbimo atidėjimo sąlygoms, ir šias sąlygas aiškiai paskelbti rinkos dalyviams ir investuotojams.

3. Siekdama numatyti skaidrų ir sklandų finansų rinkų veikimą ir vienodą straipsnio 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) viešai skelbtinos informacijos apimtį ir turinį;
- b) sąlygas, leidžiančias investicinėms įmonėms ar rinkos operatoriams, administruojantiems DPS, numatyti komercinės informacijos paskelbimo atidėjimą ir kriterijus, taikomus priimančiam sprendimui dėl sandorių, kuriems dėl jų dydžio arba akcijų rūšies leidžiama taikyti nuostatas dėl informacijos skelbimo atidėjimo.

Šių įgyvendinimo priemonių turinys yra lygiavertis 45 straipsnyje reguliuojamoms rinkoms numatytų įgyvendinimo priemonių turiniui, išskyrus tuos atvejus, kai DPS pobūdis tam prieštarauja.

III SKYRIUS

INVESTICINIŲ ĮMONIŲ TEISĖS

31 straipsnis

Laisvė teikti investicines paslaugas ir vykdyti veiklą

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena investicinė įmonė, gavusi leidimą veiklai ir prižiūrima kitos valstybės narės kompetentingų institucijų, laikydamosi šios direktyvos, o kredito įstaigos, laikydamosi Direktyvos 2000/12/EB, galėtų savo teritorijose laisvai teikti investicines paslaugas ir (ar) vykdyti veiklą, taip pat teikti pagalbines paslaugas su sąlyga, kad tokias paslaugas ir veiklą apimtų jų leidimas veiklai. Pagalbinės paslaugos gali būti teikiamos tik kartu su investicine paslauga ir (ar) veikla.

Valstybės narės netaiko tokiai investicinei įmonei ar kredito įstaiagai jokių papildomų reikalavimų dėl dalykų, kuriems taikoma ši direktyva.

2. Kiekviena investicinė įmonė, norinti pirmą kartą pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir pradėti savo veiklą kitos valstybės narės teritorijoje ar pakeisti taip teikiamų paslaugų ar veiklos mastą, buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša informaciją apie:

- a) valstybę narę, kurioje ji ketina užsiimti savo veikla;
- b) veiklos programą, kurioje, be kitų dalykų, būtų apibūdintos ir planuojamos paslaugos, ir (ar) veiklos rūšys bei pagalbinės paslaugos, bei jos ketinimai turėti draudimo agentų toje valstybėje narėje, kurioje ji planuoja teikti paslaugas.

Tuomet, kai investicinė įmonė ketina naudoti draudimo agentus, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu per protingą laiką investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša apie draudimo agento, kurį investicinė įmonė ketina naudoti toje valstybėje narėje, tapatybę. Priimančioji valstybė narė gali viešai paskelbti tokią informaciją.

3. Per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija persiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu laikantis 56 straipsnio 1 dalies. Investicinė įmonė gali tuomet pradėti teikti konkrečią investicinę paslaugą ar paslaugas priimančioje valstybėje narėje.

4. Pasikeitus informacijai, perduotai laikantis straipsnio 2 dalies, investicinė įmonė apie tai praneša raštu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, likus mažiausiai mėnesiui iki tokio pakeitimo. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija

informuoja apie šiuos pakeitimus priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

5. Netaikydamos kitų teisinių ar administracinių reikalavimų, valstybės narės leidžia iš kitų valstybių narių DPS administruojančioms investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams nustatyti savo teritorijose atitinkamas sąlygas, leidžiančias supaprastinti netiesioginių naudotojų ir jų teritorijose įsisteigusių dalyvių galimybę patekti ir naudotis jų sistemomis.

6. Savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai investicinė įmonė ar rinkos operatorius, administruojantys DPS, praneša apie valstybę narę, kurioje jie ketina nustatyti tokias sąlygas. Per vieną mėnesį DPS buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša šią informaciją tai valstybei narei, kurioje DPS ketina nustatyti tokias sąlygas.

Per protingą laiką DPS priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu DPS buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša apie toje valstybėje narėje įsisteigusios DPS narių ar dalyvių tapatybes.

32 straipsnis

Filialo įsteigimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, steigiant filialus jų teritorijose laikantis šios direktyvos ir Direktyvos 2000/12/EB, investicinės paslaugos, taip pat pagalbinės paslaugos ir (ar) investicinė veikla galėtų būti teikiamos ir (ar) vykdomos su sąlyga, kad šios paslaugos ir veikla būtų nurodytos buveinės valstybėje narėje investicinei įmonei ar kredito įstaiagai išduotame leidime veiklai. Pagalbinės paslaugos gali būti teikiamos tik kartu su investicinėmis paslaugomis ir (ar) veikla.

Valstybės narės netaiko jokių papildomų reikalavimų šioje direktyvoje reglamentuojamam filialo įsteigimui ir jo veiklai, išskyrus straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė, norinti kitos valstybės narės teritorijoje įsteigti filialą, pirmiausia praneštų buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie:

- a) valstybę narę, kurios teritorijoje ji ketina įsteigti filialą;
- b) veiklos programą, kurioje, *inter alia*, būtų apibūdintos ir planuojamos paslaugos, ir (ar) veiklos rūšys bei pagalbinės paslaugos, filialo organizacinė struktūra bei nurodyti filialo ketinimai naudoti draudimo agentus;
- c) adresą priimančioje valstybėje narėje, kuriuo kreipiantis galima gauti dokumentus;
- d) už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes.

Tuomet, kai investicinė įmonė naudoja ne buveinės valstybėje narėje įsisteigusį draudimo agentą, toks draudimo agentas sutapatinamas su filialu, ir jam taikomos šios direktyvos nuostatos, reglamentuojančios filialų veiklą.

3. Per tris mėnesius nuo visos informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentinga institucija persiunčia ją priimančios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai laikantis 56 straipsnio 1 dalies kontaktiniu tašku, ir atitinkamai informuoja suinteresuotą investicinę įmonę, nebent buveinės valstybės narės kompetentinga institucija pagrįstai abejoja investicinės įmonės administracine struktūra ar finansine būkle, atsižvelgdama į planuojamą veiklą.

4. Kartu su straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda informaciją apie akredituotą kompensavimo programą, kurioje investicinė įmonė dalyvauja, laikydamasi Direktyvos 97/9/EB. Pasikeitus kokiai nors informacijai, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atitinkamai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

5. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako perduoti informaciją priimančios valstybės narės kompetentingai institucijai, per tris mėnesius nuo tos informacijos gavimo apie tokio atsisakymo priežastis ji informuoja investicinę įmonę.

6. Filialas gali būti įsteigtas ir pradėti savo veiklą, jei iš priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gaunamas atitinkamas pranešimas arba toks pranešimas iš pastarosios negaunamas ilgiau kaip du mėnesius nuo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo perdavimo dienos.

7. Valstybės narės, kurioje įsisteigęs filialas, kompetentinga institucija turi užtikrinti, kad paslaugos, kurias jos teritorijoje teikia filialas, atitiktų 19, 21, 22, 25, 27 ir 28 straipsniuose nustatytus įsipareigojimus ir būtų teikiamos naudojant pagal šiuos straipsnius nustatytas priemones.

Valstybės narės, kurioje įsisteigęs filialas, kompetentinga institucija suteikia teisę tikrinti filialą ir reikalauti atlikti reikalingus pakeitimus, leidžiančius kompetentingai institucijai taikyti 19, 21, 22, 25, 27 ir 28 straipsnių nuostatas bei priemones, patvirtintas ir taikomas šios šalies teritorijoje filialo teikiamoms paslaugoms ir (ar) vykdomai veiklai.

8. Kiekviena valstybė narė numato, kad, kitoje valstybėje narėje leidimą gavusiai investicinei įmonei įsteigus filialą kitos valstybės teritorijoje, investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama savo pareigas ir pranešusi apie tai

priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, gali tame filiale atlikti patikras vietoje.

9. Pasikeitus kokiai nors informacijai, perduotai laikantis straipsnio 2 dalies, ir likus mažiausiai mėnesiui iki tokio pakeitimo įgyvendinimo, investicinė įmonė raštu praneša apie tai buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija informuoja apie šiuos pakeitimus priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

33 straipsnis

Patekimas į reguliuojamas rinkas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kitų valstybių narių investicinės įmonės, turinčios leidimą vykdyti klientų pavedimus arba veikti savo sąskaita, turėtų teisę tapti jų šalies teritorijoje įsteigtos reguliuojamos rinkos narėmis arba dalyvėmis:

- a) tiesiogiai, įsteigdamos savo filialus priimančiojoje valstybėje narėje;
- b) tapdamos nutolusiomis reguliuojamos rinkos narėmis arba įgydamos teisę patekti į tokią rinką, neprivalėdamos įsisteigti reguliuojamos rinkos buveinės valstybėje narėje, jeigu svarsdomos rinkos prekybos procedūros ir sistemos nereikalauja realiai čia būti, norint sudaryti sandorius rinkoje.

2. Straipsnio 1 dalyje numatytomis teisėmis besinaudojančiai investicinei įmonei valstybės narės netaiko papildomų reguliavimo ar administracinių dėl dalykų, kuriems taikoma ši direktyva.

34 straipsnis

Kreipimasis į pagrindinę sandorio šalį, kliringo ir atsiskaitymo priemonės ir teisė nustatyti atsiskaitymo sistemą

1. Valstybės narės reikalauja, kad, galutinai parengdamos sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, arba pasirengdamos jų įforminimui, kitų valstybių narių investicinės įmonės jų teritorijose turėtų teisę kreiptis į pagrindinę sandorio šalį bei pasinaudoti kliringo ir atsiskaitymo sistemomis.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinių įmonių teisei naudotis šiomis priemonėmis būtų taikomi tie patys nediskriminaciniai, skaidrūs ir objektyvūs reikalavimai, taikomi vietos dalyviams. Valstybės narės neapriboja teisės naudotis šiomis sistemomis vien tik atliekant jų teritorijoje esančioje reguliuojamoje rinkoje ar DPS vykdomų sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis, kliringą ir atsiskaitymą už juos.

2. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijose esančios reguliuojamos rinkos suteiktų visiems nariams ir dalyviams teisę nustatyti atsiskaitymo už toje reguliuojamoje rinkoje vykdomus sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, sistemą, užtikrinant, kad:

- a) tarp šios nustatytos atsiskaitymo sistemos ir kitų sistemų ar priemonių, garantuojančių veiksmingą ir ekonomišką atsiskaitymo už konkretų sandorį sistemą, būtų ryšiai ir sąsajos; bei
- b) būtų gautas už reguliuojamos rinkos priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos sutikimas, jeigu atsiskaitymo už sandorius, sudarytus naudojant kitas sistemas, o ne šios reguliuojamos rinkos nustatytą sistemą, techninės sąlygos leidžia finansų rinkoms veiksmingai ir sklandžiai veikti.

Šis reguliuojamos rinkos kompetentingos valstybės sutikimas nepažeidžia nacionalinių centrinių bankų, atliekančių atsiskaitymo sistemų priežiūrą, ar kitų šių sistemų priežiūros institucijų kompetencijos. Kompetentinga institucija atsižvelgia į šių institucijų priežiūros rezultatus, siekdama išvengti bereikalingo kontrolės dubliavimosi.

3. Investicinių įmonių teisės pagal straipsnio 1 ir 2 dalis nepažeidžia pagrindinės sandorio šalies, kliringo ar atsiskaitymo už vertybinius popierius sistemų administratorių teisės, atsižvelgiant į teisėtus komercinius interesus, atsisakyti suteikti teisę naudotis prašomomis paslaugomis.

35 straipsnis

Nuostatos, reglamentuojančios susitarimus su pagrindine sandorio šalimi bei kliringo ir atsiskaitymo susitarimus, kiek tai susiję su DPS

1. Valstybės narės neužkerta kelio investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams, administruojantiems DPS, sudaryti atitinkamus susitarimus su kitos valstybės narės pagrindine sandorio šalimi ar kliringo namais ir atsiskaitymo sistema, siekdamas užtikrinti, kad, užsiimdami prekyba savo sistemose, rinkos operatoriai galėtų pasinaudoti kliringo ir (ar) atsiskaitymo paslaugomis.

2. Investicinių įmonių ir rinkos operatorių, administruojančių DPS, kompetentingos institucijos negali prieštarauti kreipimuisi į pagrindinę sandorio šalį bei kliringo ir (ar) atsiskaitymo sistemų naudojimui kitoje valstybėje narėje, išskyrus tuomet, kai tai akivaizdžiai būtina, siekiant išlaikyti sklandų DPS veikimą ir atsižvelgiant į 34 straipsnio 2 dalyje nustatytas ir atsiskaitymo sistemoms taikomas sąlygas.

Siekdamos išvengti bereikalingo kontrolės dubliavimosi, kompetentingos institucijos atsižvelgia į kompetentingų nacionalinių centrinių bankų atliekamą kliringo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ar kitų institucijų vykdomą šių sistemų priežiūrą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

REGULIUOJAMOS RINKOS

36 straipsnis

Leidimas ir taikoma teisė

1. Valstybės narės pasilieka teisę reguliuojamomis rinkomis pripažinti tas sistemas, kurios atitinka šios antraštinės dalies nuostatas.

Leidimas reguliuojamos rinkos veiklai suteikiamas tik tada, kai kompetentinga institucija įsitikina, kad tiek rinkos operatorius, tiek reguliuojamos rinkos sistemos atitinka nors šioje antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus.

Jeigu reguliuojama rinka yra juridinis asmuo ir ją valdo ar administruoja ne pati reguliuojama rinka, o kitas rinkos operatorius, valstybės narės nustato, kaip padalyti tarp reguliuojamos rinkos ir rinkos operatoriaus pagal šią direktyvą rinkos operatoriui nustatytas įvairias pareigas.

Reguliuojamos rinkos operatorius pateikia visą informaciją, įskaitant veiklos programą, kurioje, *inter alia*, būtų nustatytos ir planuojamos veiklos rūšys bei organizacinė struktūra, būtinas kompetentingai institucijai leisti įsitikinti, kad pirminio leidimo veiklai išdavimo metu reguliuojama rinka nustatė visas priemones, leidžiančias laikytis šioje antraštinėje dalyje nustatytų įsipareigojimų.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, prižiūrint kompetentingai institucijai, reguliuojamos rinkos operatorius atliktų reguliuojamos rinkos administravimo ir valdymo funkcijas. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos reguliariai stebės, kaip reguliuojamos rinkos laikosi šios antraštinės dalies nuostatų. Jos taip pat užtikrina, kad kompetentingos institucijos prižiūrės, jog reguliuojamos rinkos nuolat laikytųsi šioje antraštinėje dalyje nurodytų nuostatų, taikomų pirminiam leidimui veiklai.

3. Valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius užtikrintų, jog jo valdoma reguliuojama rinka atitinka šios antraštinės dalies reikalavimus.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad rinkos operatoriui bus suteiktos teisės, kurias pagal šią direktyvą turi reguliuojama rinka.

4. Nepažeidžiant atitinkamų Direktyvos 2003/6/EB nuostatų, turi būti taikoma reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narės viešojoji teisė, reguliuojanti sandorius, vykdomus per reguliuojamos rinkos sistemas.

5. Kompetentinga institucija gali atšaukti reguliuojamai rinkai išduotą leidimą veiklai, jeigu ši:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nesuteikė jokių investicinių paslaugų, arba nebesiverčia jokia investicine veikla, ir jeigu suinteresuota valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;

- b) gauna leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias buvo gautas leidimas;
- d) rimtai ir (ar) sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą priimtas nuostatas;
- e) kai nacionalinė teisė numato leidimo veiklai panaikinimo atvejus.

37 straipsnis

Reguliuojamos rinkos valdymo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos veiklai veiksmingai vadovautų pakankamai geros reputacijos asmenys, turintys pakankamai patirties garantuoti patikimą ir riziką ribojantį reguliuojamos rinkos valdymą. Valstybės narės taip pat reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius praneštų kompetentingai institucijai apie bet kokius asmenų, veiksmingai vadovaujančių reguliuojamos rinkos valdymui, pasikeitimus.

Kompetentingos institucijos nepatvirtina pasiūlytų pasikeitimų, jeigu yra objektyvus ir akivaizdus pagrindas manyti, kad šie pakeitimai kels pavojų patikimam ir riziką ribojančiam reguliuojamos rinkos valdymui.

2. Laikydamosi šios direktyvos nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad, suteikiant reguliuojamai rinkai leidimą veiklai, būtų laikoma, jog asmuo ar asmenys, veiksmingai vadovaujantys jau gavusios leidimą reguliuojamos rinkos valdymui, atitiktų 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

38 straipsnis

Asmenims, turintiems didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad asmenys, galintys daryti tiesioginę ar netiesioginę didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, atitiktų keliamus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius:

- a) kompetentingai institucijai pateiktų ir viešai paskelbtų informaciją apie nuosavybės teisę į reguliuojamą rinką ir (ar) rinkos operatorių, ypač kiekvienos šalies, galinčios daryti didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, tapatybę ir interesus;
- b) kompetentingai institucijai praneštų ir viešai paskelbtų apie bet kokią nuosavybės teisės perleidimą, dėl kurio pasikeičia asmenų, galinčių daryti didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, tapatybę.

3. Kompetentinga institucija atsisako patvirtinti reguliuojamos rinkos siūlomas reguliuojamos rinkos kontroliuojamas palūkanas ir (ar) rinkos operatoriaus pakeitimus, jeigu yra objektyvus ir akivaizdus pagrindas manyti, kad pasiūlyti įmonės valdymo pakeitimai keltų pavojų patikimam ir riziką ribojančiam įmonės valdymui.

39 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos:

- a) turėtų priemones aiškiai identifikuoti ir valdyti galimus neigiamus reguliuojamos rinkos, jos savininkų bet kokio interesų prieštaravimo padarinius reguliuojamos rinkos valdymui ar jos dalyviams ar jos operatoriui ir reguliuojamos rinkos geram veikimui, ypač jeigu šis interesų prieštaravimas gali pakenkti reguliuojamai rinkai vykdyti kompetentingos institucijos perduotas funkcijas bei užtikrinti veiksmingą reguliuojamos rinkos valdymą;
- b) turėtų tinkamas jai keliamos rizikos valdymo priemones, nustatytų atitinkamas priemones ir sistemas, galinčias identifikuoti didelės rizikos veiksmus, susijusius su jos veikimu ir įgyvendintų priemones, galinčias veiksmingai sumažinti tokių rizikos veiksmų poveikį;
- c) sukurtų veiksmingas sistemos techninio valdymo priemones, įskaitant veiksmingų priemonių nenumatytiems atvejams, leidžiančių likviduoti sistemų trikdžių riziką;
- d) patvirtintų skaidrias ir neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles ir procedūras, numatančias sąžiningą ir sklandžią prekybą, bei nustatytų objektyvius veiksmingo pavedimų vykdymo kriterijus;
- e) sukurtų veiksmingas priemones, galinčias užtikrinti veiksmingą ir savalaikį sandorių įvykdymą šiose sistemose;
- f) leidimo suteikimo metu ir vėliau turėtų pakankamai finansinių išteklių, leidžiančių supaprastinti sklandų rinkos veikimą, atsižvelgiant į rinkoje sudarytų sandorių pobūdį ir dydį bei susijusios rizikos dydį ir laipsnį.

40 straipsnis

Leidimas prekiauti finansinėmis priemonėmis

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos turėtų aiškias ir skaidrias taisykles, reguliuojančias leidimą prekiauti finansinėmis priemonėmis.

Šios taisyklės užtikrina sąžiningą, organizuotą ir efektyvią prekybą visomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, ir, perleidžiamų vertybinių popierių atveju, laisvai cirkuliuoti.

2. Taisyklės, reguliuojančios išvestines priemones, užtikrina, kad parengta išvestinė sutartis leis tinkamai nustatyti šios sutarties vertę ir sureguliuos veiksmingo atsiskaitymo sąlygas.

3. Be straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų įsipareigojimų, valstybės narės taip pat reikalauja, kad reguliuojama rinka patvirtintų ir išlaikytų veiksmingas priemones, leidžiančias patikrinti, ar perleidžiamų vertybinių popierių, kuriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentai laikosi Bendrijos teisės reikalavimų, taikomų pirminiam, vėlesniam ir specialiam informacijos atskleidimui.

Valstybės narės užtikrina, kad reguliuojama rinka patvirtins priemones, supaprastinančias jos narių ar dalyvių teisę prieiti prie informacijos, paskelbtos viešai vadovaujantis Bendrijos teise.

4. Valstybės narės užtikrina, kad reguliuojamos rinkos patvirtins visas reikalingas priemones, leidžiančias reguliariai tikrinti, kaip laikomasi finansinėms priemonėms nustatytų reikalavimų dėl leidimo prekiauti šiomis priemonėmis.

5. Perleidžiamu vertybiniu popieriumi, kuriuo leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, gali būti vėliau leista prekiauti kitose reguliuojamose rinkose net be emitento leidimo, tačiau vadovaujantis ..... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičiančios Direktyvą 2001/34/EB (*) atitinkamomis nuostatomis. Reguluojama rinka praneša emitentui apie tai, kad reguliuojamoje rinkoje prekiaujama jo vertybiniais popieriais. Emitentas neprivalo kiekvienai reguliuojamai rinkai, be jo sutikimo leidusiai prekiauti emitento vertybiniais popieriais, tiesiogiai pateikti straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.

6. Siekdama užtikrinti vienodą straipsnio 1–5 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtina įgyvendinimo priemones:

- a) nurodančias įvairių priemonių rūšių požymius, į kuriuos reguliuojama rinka turėtų atsižvelgti, vertindama, ar priemonė išleidžiama vadovaujantis straipsnio 1 dalies antrojeje pastraipyje nustatytais sąlygomis dėl leidimo jomis prekiauti skirtinguose jos administruojamos rinkos segmentuose;
- b) patikslinančias priemones, kurias turėtų taikyti reguliuojama rinka, siekdama įrodyti, kad ji nenusižengė reikalavimui patikrinti, ar perleidžiamų vertybinių popierių, kuriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentai laikosi Bendrijos teisės reikalavimų, taikomų pirminiam, vėlesniam ir specialiam informacijos atskleidimui;

- c) patikslinančias priemones, kurias, vadovaudamasi straipsnio 3 dalimi, turėtų įgyvendinti reguliuojama rinka, siekdama supaprastinti jos narių ar dalyvių teisę gauti informaciją, paskelbtą viešai vadovaujantis Bendrijos teise.

41 straipsnis

Priemonių sustabdymas ir pašalinimas iš prekybos

1. Nepažeisdamas kompetentingos institucijos teisės vadovaujantis 50 straipsnio 2 dalies j ir k punktais reikalauti sustabdyti prekybą konkrečia priemone ar pašalinti ją iš rinkos, reguliuojamos rinkos operatorius gali sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone arba pašalinti ją iš rinkos, jeigu priemonė toliau neatitinka reguliuojamos rinkos taisyklių, išskyrus tuomet, kai toks žingsnis padarytų didelės žalos investuotojo interesams ar veiksmingam rinkos veikimui.

Nepaisydamos reguliuojamos rinkos operatorių galimybės tiesiogiai informuoti kitų reguliuojamų rinkų operatorius, valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius, sustabdantis prekybą finansine priemone arba pašalinantis ją iš rinkos, paskelbtų šį sprendimą viešai ir perduotų atitinkamą informaciją kompetentingai institucijai. Kompetentinga institucija praneša apie tai kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Kompetentinga institucija, reikalaujanti sustabdyti prekybą finansine priemone arba pašalinti ją iš vienos arba daugiau reguliuojamų rinkų, nedelsdama savo sprendimą paskelbia viešai ir praneša apie tai kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Kitų valstybių narių kompetentingos institucijos reikalauja, kad prekyba ta finansine priemone būtų sustabdyta arba ji būtų pašalinta iš jų kompetencijai priklausančių reguliuojamų rinkų ir DPS, nebent tai padarytų didelės žalos investuotojo interesams ar veiksmingam rinkos veikimui.

42 straipsnis

Patekimas į reguliuojamą rinką

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka nustatytų ir išlaikytų objektyvias ir skaidrias taisykles, reglamentuojančias dalyvavimą ar narystę reguliuojamoje rinkoje.

2. Šios taisyklės reglamentuoja narių ar dalyvių pareigas, susijusias su:

- a) reguliuojamos rinkos struktūra ir valdymu;

- b) nuostatomis, reglamentuojančiomis sandorius rinkoje;

(*) OL L 345, 2003 12 31, p. 64.

- c) profesionaliomis normomis, taikomomis savo veiklą rinkoje vykdančių investicinių įmonių ar kredito įstaigų darbuotojams;
- d) sąlygomis, nustatytomis vadovaujantis straipsnio 3 dalimi ir taikomomis ne investicinėms įmonėms ar kredito įstaigoms, o kitiems nariams ar dalyviams;
- e) reguliuojamoje rinkoje įvykdytų sandorių kliringą ir atsiskaitymą reglamentuojančiomis taisyklėmis ir procedūromis.

3. Reguluojamos rinkos suteikia narių ar dalyvių teises investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, įgijusioms leidimus vadovaujantis Direktyva 2000/12/EB, ir kitiems asmenims, kurie:

- a) yra tinkamai pasirengę ir atitinka reikalavimus;
- b) turi pakankamus prekybinius įgūdžius ir žinias;
- c) turi, kai taikoma, tinkamas veiklos sąlygas;
- d) turi pakankamas lėšas savo funkcijoms vykdyti, atsižvelgiant į reguliuojamos rinkos nustatytą finansinių sąlygų įvairovę, siekiant užtikrinti tinkamą atsiskaitymą už sandorius.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nariai ir dalyviai neįpareigoti taikyti vienas kitam 19, 21 ir 22 straipsniuose nustatytą išipareigojimą, jeigu sandoriai buvo sudaryti reguliuojamoje rinkoje. Tačiau reguliuojamos rinkos nariai ir dalyviai taiko 19, 21 ir 22 straipsniuose nustatytus išipareigojimus, kai jie, veikdami savo klientų naudai, vykdo jų pavedimus reguliuojamoje rinkoje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad patekimą į reguliuojamą rinką ar narystę joje reglamentuojančios taisyklės gali numatyti, kad investicinės įmonės ir kredito įstaigos gali joje dalyvauti tiesiogiai arba netiesiogiai, būdamos nutolusiomis.

6. Valstybės narės, netaikydamos kitų teisinių ar administracinių reikalavimų, leidžia kitų valstybių narių reguliuojamoms rinkoms jų teritorijose įsisteigusiems tolimiems nariams ar dalyviams savo teritorijose sudaryti atitinkamas sąlygas, supaprastinančias jų patekimą į šias rinkas ir užsiimti jose prekyba.

Savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai reguliuojama rinka praneša apie valstybę narę, kurioje ji ketina imtis tokių priemonių. Per vieną mėnesį buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda šią informaciją valstybei narei, kurioje reguliuojama rinka ketina imtis tokių priemonių.

Per protingą laiką priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu reguliuojamos rinkos buveinės valstybės

narės kompetentinga institucija praneša apie toje valstybėje narėje įsisteigusios reguliuojamos rinkos narių ar dalyvių tapatybes.

7. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius reguliariai perduotų reguliuojamos rinkos kompetentingai institucijai reguliuojamos rinkos narių ir dalyvių sąrašą.

43 straipsnis

Reguluojamai rinkai taikomų taisyklių ir kitų teisinių išipareigojimų laikymosi priežiūra

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos patvirtintų ir veiksmingai taikytų priemones ir procedūras, leidžiančias nuolat prižiūrėti, kaip jų nariai ir dalyviai laikosi jų taisyklių. Reguluojamos rinkos atlieka jų administruojamose sistemose narių ir dalyvių įvykdytų sandorių priežiūrą, siekdamos nustatyti šių taisyklių pažeidimus, prekybos tvarkos pažeidimus ar elgesį, galintį sukelti piktnaudžiavimą rinka.

2. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatoriai praneštų kompetentingai institucijai apie rimtus taisyklių pažeidimus, prekybos tvarkos pažeidimus ar elgesį, galintį sukelti piktnaudžiavimą rinka. Be to, valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius nedelsdamas pateiktų institucijai, atsakingai už piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą, atitinkamą informaciją ir suteiktų jai visą reikalingą pagalbą, atliekant šiose sistemose pasitaikiusių piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą.

44 straipsnis

Reguluojamai rinkai taikomi skaidrumo reikalavimai iki sandorio sudarymo

1. Valstybės narės mažiausiai reikalauja, kad reguliuojamos rinkos viešai paskelbtų dabartinį kursą ir siūlomą kainą bei komercinio susidomėjimo šiomis kainomis akcijų jų sistemose, kuriomis buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, mastą. Valstybės narės nuolat įprastomis darbo valandomis teikia viešai šią informaciją esant tinkamoms prekybos sąlygoms.

Nediskriminuodamos reguliuojamos rinkos gali suteikti teisę esant tinkamoms prekybos sąlygoms naudotis priemonėmis, kuriomis, vadovaudamasi pirmąja pastraipa, jos naudojami viešai skelbdamos informaciją investicinėms įmonėms, įpareigotoms pagal 27 straipsnį skelbti savo akcijų kainas.

2. Valstybės narės suteikia kompetentingoms institucijoms įgaliojimus atšaukti reguliuojamų rinkų pareigą skelbti viešai straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, atsižvelgiant į rinkos modelį ar pavedimų rūšį ir dydį, atvejais, nustatytais laikantis straipsnio 3 dalies. Visų pirma, kompetentingos institucijos turi teisę atšaukti pareigą skelbti informaciją apie didelius sandorius, lyginant juos su vidutinio dydžio rinkos sandoriais tomis akcijomis ar konkrečios rūšies akcijomis.

3. Siekdama užtikrinti vienodą straipsnio 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) viešai skelbtinus siūlomo kurso ir pasiūlymų svyravimus arba paskirtų rinkos formuotojų kainas bei komercinio susidomėjimo šiomis kainomis, kurias reikalaujama paskelbti viešai, mastą;
- b) pavedimų, kuriems, vadovaujantis straipsnio 2 dalimi, gali būti netaikomas reikalavimas atskleisti informaciją iki sandorio sudarymo, dydį ir rūšį;
- c) rinkos modelį, kuriam, vadovaujantis straipsnio 2 dalimi, gali būti netaikoma pareiga atskleisti informaciją iki sandorio sudarymo, ypač šios pareigos taikymą reguliuojamų rinkų, kurios sudaro sandorius pagal savo taisykles, darydamos nuorodas į kainas, nustatytas už reguliuojamos rinkos ribų ar reguliariai rengiamuose aukcionuose, naudojamiems prekybos metodams.

45 straipsnis

Reguliuojamai rinkai taikomi skaidrumo reikalavimai po sandorio sudarymo

1. Valstybės narės mažiausiai reikalauja, kad reguliuojamos rinkos viešai paskelbtų įvykdytų sandorių akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kainą, dydį ir sudarymo laiką. Valstybės narės reikalauja, kiek galima anksčiau, po sandorio sudarymo esant tinkamoms prekybos sąlygoms, viešai paskelbti visą informaciją apie šiuos sandorius.

Nediskriminuodamos reguliuojamos rinkos gali suteikti teisę esant tinkamoms prekybos sąlygoms naudotis priemonėmis, kurias, vadovaudamosi pirmąja pastraipa, jos naudoja viešai skelbdamos informaciją investicinėms įmonėms, įpareigotoms, vadovaujantis 28 straipsniu, skelbti sandorių su akcijomis detales.

2. Valstybės narės numato, kad kompetentinga institucija gali leisti reguliuojamoms rinkoms numatyti informacijos apie sandorius skelbimo atidėjimą, atsižvelgdamos į jų rūšį ir dydį. Visų pirma, kompetentingos institucijos gali leisti atidėti informacijos skelbimą, jeigu ši informacija yra susijusi su dideliais sandoriais, lyginant juos su vidutinio dydžio rinkos sandoriais tomis akcijomis ar tos rūšies akcijomis. Valstybės narės reikalauja, kad

reguliuojamos rinkos gautų išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą siūlomoms komercinės informacijos skelbimo atidėjimo sąlygoms, ir reikalauja, kad šios sąlygos rinkos dalyviams ir investuotojams būtų aiškiai paskelbtos.

3. Siekdama užtikrinti skaidrų ir sklandų finansų rinkų veikimą ir vienodą straipsnio 1 ir 2 dalių taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias:

- a) viešai skelbtinos informacijos apimtį ir turinį;
- b) sąlygas, leidžiančias reguliuojamai rinkai numatyti komercinės informacijos skelbimo atidėjimą ir kriterijus, taikomus priimančiam sprendimui dėl sandorių, kuriems dėl jų dydžio arba akcijų rūšies leidžiama taikyti nuostatas dėl informacijos skelbimo atidėjimo.

46 straipsnis

Nuostatos, taikomos susitarimams su pagrindine sandorio šalimi ir kliringo bei atsiskaitymo susitarimams

1. Valstybės narės neužkerta kelio reguliuojamoms rinkoms sudaryti atitinkamus susitarimus su kitos valstybės narės pagrindine sandorio šalimi ar kliringo namais ir atsiskaitymo sistema, siekdamos numatyti, kad rinkos operatoriai galėtų pasinaudoti visų ar kai kurių sandorių kliringo ir (ar) atsiskaitymo paslaugomis.

2. Reguliuojamos rinkos kompetentinga institucija negali prieštarauti kreipimuisi į pagrindinę sandorio šalį ar kliringo ir (ar) atsiskaitymo sistemų naudojimui kitoje valstybėje narėje, išskyrus tuomet, kai tai akivaizdžiai būtina, siekiant užtikrinti sklandų reguliuojamos rinkos veikimą ir atsižvelgiant į 34 straipsnio 2 dalyje nustatytas atsiskaitymo sistemoms taikomas sąlygas.

Siekdama išvengti kontrolės dubliavimosi, kompetentinga institucija atsižvelgia į kompetentingų nacionalinių centrinių bankų atliekamą kliringo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ar kitų priežiūros institucijų vykdomą šių sistemų priežiūrą.

47 straipsnis

Reguliuojamų rinkų sąrašas

Kiekviena valstybė narė sudaro reguliuojamų rinkų, kurioms ji yra buveinės valstybė narė, sąrašą ir persiunčia jį kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Kiekvieną kartą pakeitus šį sąrašą persiunčiama panaši informacija. Komisija skelbia visų reguliuojamų rinkų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir mažiausiai kartą per metus jį atnaujina. Be to, Komisija skelbia ir, kiekvieną kartą valstybei narei pranešus apie pasikeitimus jų sąrašuose, atnaujina šį sąrašą savo tinklavietėje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

49 straipsnis

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

Bendradarbiavimas tarp tos pačios valstybės narės institucijų

I SKYRIUS

PASKYRIMAS, ĮGALIOJIMAI IR ŽALOS ATLYGINIMO PROCEDŪROS

48 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingas institucijas, kurios turi vykdyti atskirose šios direktyvos nuostatose numatytas pareigas. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie paskirtas kompetentingas institucijas, atsakingas už šių funkcijų vykdymą, ir apie bet kokią pareigų paskirstymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos turi būti valdžios institucijos, nepažeidžiant galimybės perduoti šias funkcijas kitiems subjektams, jeigu tai yra aiškiai numatyta 5 straipsnio 5 dalyje, 16 straipsnio 3 dalyje, 17 straipsnio 2 dalyje ir 23 straipsnio 4 dalyje.

Bet koks funkcijų perdavimas subjektams, nepatenkantiems tarp straipsnio 1 dalyje nurodytų institucijų, negali būti susijęs su viešosios valdžios naudojimu ar sprendimo įgaliojimais, leidžiančiais veikti savo nuožiūra. Valstybės narės reikalauja, kad, prieš perduodamos funkcijas, kompetentingos institucijos imtųsi atitinkamų veiksmų, siekdamos užtikrinti, kad subjektas, kuriam turi būti perduotos funkcijos, turėtų galimybių ir lėšų, leidžiančių veiksmingai vykdyti visas funkcijas, ir kad funkcijos būtų perduodamos tik tuomet, jei prieš tai dokumentuose aiškiai apibrėžiama bet kokių perduotų funkcijų vykdymo tvarka, nustatant vykdytinąs funkcijas ir jų vykdymo sąlygas. Šiose sąlygose įterpiama nuostata, įpareigojanti konkretų subjektą vengti interesų prieštaravimo ir užtikrinti, kad informacija, gauta vykdant šias perduotas funkcijas, nebus naudojama nesąžiningai ar siekiant užkirsti kelią konkurencijai. Bet kuriuo atveju galutinė atsakomybė už šios direktyvos ir jos įgyvendinimo priemonių laikymosi priežiūrą tenka kompetentingai institucijai ar laikantis straipsnio 1 dalies paskirtoms institucijoms.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną susitarimą dėl funkcijų perdavimo, įskaitant tiksliai tokio perdavimo sąlygas.

3. Mažiausiai kartą per metus Komisija skelbia straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir nuolat jį atnaujina savo tinklavietėje.

Jeigu valstybė narė paskiria daugiau nei vieną kompetentingą instituciją, atsakingą už šios direktyvos nuostatų įgyvendinimą, aiškiai apibrėžiamos visų jų funkcijos ir užtikrinamas glaudus tarpusavio bendradarbiavimas.

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad taikydamos šią direktyvą kompetentingos institucijos bendradarbiautų su kitomis tos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už kredito ir kitų finansų įstaigų, pensijų fondų, KIPVPS, draudimo ir perdraudimo tarpininkų ir draudimo įmonių veiklos priežiūrą.

Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos keistųsi informacija, kuri yra esminė ar susijusi su jų funkcijų ir pareigų vykdymu.

50 straipsnis

Kompetentingoms institucijoms suteiktini įgaliojimai

1. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, reikalingi siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomos jų funkcijos. Laikydamosi nacionalinėje teisinėje sistemoje numatytų apribojimų, jos tokius įgaliojimus vykdo:

- a) tiesiogiai arba
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis; arba
- c) savo atsakomybe, laikantis 48 straipsnio 2 dalies perduodamos atitinkamas funkcijas kitiems subjektams; arba
- d) kreipdamosi su prašymais į kompetentingas teismines institucijas.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai vykdomi vadovaujantis nacionaline teise ir apima mažiausiai:

- a) galimybę susipažinti su bet kokios formos dokumentu ir gauti jo kopiją;
- b) teisę pareikalauti iš kiekvieno asmens suteikti informaciją ir prirėkus pakviesti ir apklausti asmenį, siekiant gauti informacijos;
- c) teisę atlikti patikras vietoje;
- d) teisę reikalauti pateikti turimas telefoninių pokalbių išklotines ir kitokias duomenų laikmenas;
- e) teisę nutraukti bet kokią veiklą, nesuderinamą nuostatomis, priimtomis įgyvendinant šią direktyvą;
- f) teisę užšaldyti ir (ar) laikinai areštuoti turtą;

- g) teisę reikalauti laikinai uždrausti vykdyti profesinę veiklą;
- h) teisę reikalauti leidimus turinčias investicines įmones ir reguliuojamos rinkos auditorius pateikti informaciją;
- i) teisę patvirtinti bet kokios rūšies priemonę, užtikrinančią, kad investicines įmones ir reguliuojamos rinkos nenutrūkstamai laikysis teisinių reikalavimų;
- j) teisę reikalauti laikinai sustabdyti prekybą finansinėmis priemonėmis;
- k) teisę pašalinti finansinę priemonę iš prekybos reguliuojamoje rinkoje ar bet kurioje kitoje prekybos sistemoje;
- l) teisę perduoti spręsti klausimus patraukiant baudžiamojon atsakomybėn;
- m) teisę leisti auditoriams ar ekspertams atlikti patikras ar tyrimus.

51 straipsnis

Administracinės sankcijos

1. Nepažeisdamos leidimų atėmimo procedūros arba valstybių narių teisės taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės, vadovaudamosi nacionaline teise, užtikrina, kad prieš atsakingus asmenis, pažeidusius nuostatus, priimtas įgyvendinant šią direktyvą, būtų taikomos atitinkamos administracinės priemonės ar administracinės sankcijos. Valstybės narės užtikrina, kad šios priemonės bus veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas, kai vengiama bendradarbiauti 50 straipsnyje numatyta tyrime.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija gali viešai paskelbti apie bet kokią priemonę ar sankciją, kuri bus paskirta už nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, pažeidimą, nebent toks viešas paskelbimas galėtų sukelti rimtą grėsmę finansų rinkoms ar padarytų neproporcingą žalą suinteresuotoms šalims.

52 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas sprendimas, priimtas laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų laikantis šios direktyvos, būtų tinkamai motyvuotas ir galėtų būti apskųstas teismui. Teisė kreiptis į teismą taikoma ir tada, kai, padavus prašymą gauti leidimą ir kartu pateikus visą pagal galiojančias

nuostatas reikalingą informaciją, per šešis mėnesius nepriimamas sprendimas dėl to prašymo.

2. Valstybės narės numato, kad, remiantis nacionaline teise, viena ar daugiau iš toliau nurodytų įstaigų, siekdamas apginti vartotojų interesus ir laikydamosi nacionalinės teisės, siekdamas užtikrinti, kad būtų laikomasi nacionalinių nuostatų, skirtų šios direktyvos įgyvendinimui, gali kreiptis į teismą ar kitą kompetentingą administracinę instituciją:

- a) valdžios institucijos ar jų atstovai;
- b) vartotojų organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti vartotojų interesus;
- c) profesinės organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti savo narius.

53 straipsnis

Neteisminės priemonės investuotojų skundus nagrinėjimui

1. Valstybės narės skatina, kad, sprendžiant vartotojų ginčus, susijusius su investicinių įmonių teikiamomis investicinėmis ir pagalbiniomis paslaugomis, neteismina tvarka, būtų patvirtintos veiksmingos skundų nagrinėjimo ir žalos atlyginimo procedūros, ir tam tikrais atvejais kreipiamasi į esančias institucijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad teisinės ir kitos norminės nuostatos netrukdyt šioms institucijoms veiksmingai bendradarbiauti, sprendžiant tarpvalstybinius ginčus.

54 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ar subjektai, kuriems, vadovaujantis 48 straipsnio 2 dalimi, buvo perduotos užduotys, taip pat kompetentingų institucijų vardu. Jokia slapta informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos santraukas ar bendrą informaciją, iš kurių nebūtų galima nustatyti duomenų apie atskiras investicines įmones, rinkos operatorius, reguliuojamas rinkas ar bet koki kitą asmenį, negali būti perduota jokiam asmeniui ar institucijai, jeigu tai nesujisę su baudžiamojoje teisėje ar kitose šios direktyvos nuostatose numatytais atvejais.

2. Jeigu yra paskelbtas investicines įmones, rinkos operatoriaus ar reguliuojamos rinkos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesujisusi su šiaame procese dalyvaujančiomis trečiojomis šalimis, gali būti atskleista civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jei tai būtina bylos nagrinėjimui.

3. Nepažeisdamos atvejų, kuriuos apima baudžiamoji teisė, kompetentingos institucijos, įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys, išskyrus pagal šią direktyvą konfidencialią informaciją gaunančias kompetentingas institucijas, gali naudoti ją tik vykdydamos savo pareigas ir funkcijas; kompetentingos institucijos ją naudoja šios direktyvos taikymo srities mastu, o kitos institucijos, įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys ją naudoja tais tikslais, kuriais ši informacija jiems buvo suteikta, ir (ar) administracinio ar teismo proceso, kuris konkrečiai siejasi su jų vykdomomis funkcijomis. Tačiau informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais tikslais, jeigu informaciją perduodanti kompetentinga institucija, kita institucija, įstaiga ar asmuo leidžia tai daryti.

4. Bet kokiai pagal šią direktyvą gautai ar perduotai konfidencialiai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinę paslaptį reglamentuojančios nuostatos. Nepaisant to, šis straipsnis neužkerta kompetentingoms institucijoms kelio keistis arba perduoti informaciją laikantis šios ir kitų direktyvų, taikomų investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, pensijų fondams, KIPVPS, draudimo ir perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms, reguliuojamoms rinkoms ar rinkos operatoriams, arba kitaip, gavus informaciją perdavusios kompetentingos institucijos, kitos institucijos ar įstaigos arba fizinio ar juridinio asmens sutikimą.

5. Šis straipsnis neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms, laikantis nacionalinės teisės, apsižeisti ar perduoti konfidencialią informaciją, gautą iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos.

55 straipsnis

Ryšiai su auditoriais

1. Valstybės narės mažiausiai numato, kad bet kuris asmuo, kuriam suteikti 1984 m. balandžio 10 d. Aštuntojoje Tarybos direktyvoje 84/253/EEB dėl asmenų, atsakingų už įstatymu numatyto apskaitos dokumentų audito atlikimą, patvirtinimo ⁽¹⁾ apibrėžti įgaliojimai ir kuris investicinėje įmonėje vykdo 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų rūšių bendrovių metinės finansinės atskaitomybės ⁽²⁾ 51 straipsnyje, Direktyvos 83/349/EEB 37 straipsnyje ar Tarybos direktyvos 85/611/EEB 31 straipsnyje apibūdintas užduotis ar kurią nors kitą teisės aktais nurodytą užduotį, privalo nedelsdamas kompetentingoms institucijoms pranešti apie bet kurį tų

⁽¹⁾ OL L 126, 1984 5 12, p. 20.

⁽²⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL L 178, 2003 7 17, p. 16).

užduočių vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kuris gali:

- būti esminis įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais nustatomos leidimų išdavimą reguliuojančios sąlygos ar kurie konkrečiai reglamentuoja investicinių įmonių veiklą, pažeidimas; arba
- pakenkti investicinei įmonei nenutrūkstamai vykdyti savo veiklą arba
- motyvuoti atsisakymą patvirtinti atskaitomybę arba taikyti išlygas.

Tas asmuo taip pat privalo pranešti apie visus faktus ir sprendimus, jo sužinotus vykdant pirmojoje pastraipoje nurodytas užduotis įmonėje, kuri dėl kontrolės ryšių turi glaudžius ryšius su investicine įmone ir kurioje asmuo vykdo tokią užduotį.

2. Asmenims, įgaliotiems kaip apibrėžta Direktyvoje 84/253/EEB, sąžiningai pranešus kompetentingoms institucijoms apie bet kurį straipsnio 1 dalyje nurodytą faktą ar sprendimą, nepažeidžiamas joks sutartinis ar teisinis apribojimas, reglamentuojantis informacijos atskleidimą, ir taip pasielgusiems asmenims netaikoma jokios rūšies atsakomybė.

II SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS TARP SKIRTINGŲ VALSTYBIŲ NARIŲ KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ

56 straipsnis

Pareiga bendradarbiauti

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos viena su kita bendradarbiauja, jeigu to reikia vykdamas šioje direktyvoje nustatytas pareigas ir šioje direktyvoje ar nacionalinėje teisėje nustatytus įgaliojimus.

Kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Visų pirma, jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ir priežiūrą.

Siekdamos supaprastinti ir paspartinti bendradarbiavimą ir ypač keitimąsi informacija bei vadovaudamosi šia direktyva, valstybės narės paskiria kontaktiniu punktu vieną kompetentingą instituciją. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijai, įgaliotų pagal šią dalį gauti prašymus dėl informacijos keitimosi ir bendradarbiavimo, pavadinimus.

2. Jeigu, atsižvelgiant į priimančiosios valstybės narės vertybinių popierių rinkose susiklosčiusią situaciją, reguliuojamos rinkos, sudariusios susitarimus priimančiojoje valstybėje narėje, veikla tapo ypač reikšminga vertybinių popierių rinkos veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje, reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos sudaro atitinkamus bendradarbiavimo susitarimus.

3. Valstybės narės imasi visų reikalingų administracinių ir organizacinių priemonių, siekdamos palengvinti straipsnio 1 dalyje numatytos pagalbos teikimą.

Kompetentingos institucijos gali naudoti savo įgaliojimus bendradarbiavimo srityje net tuomet, kai tiriama veikla toje valstybėje narėje nėra bet kokių galiojančių taisyklių pažeidimas.

4. Jeigu kompetentinga institucija pagrįstai įtaria, kad kitos valstybės narės teritorijoje į jos priežiūros sferą nepatenkantys subjektai vykdo ar įvykdė šios direktyvos nuostatomis prieštaraujančius veiksmus, apie tai, kiek galima tiksliau, ji praneša tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai. Pastaroji institucija imasi atitinkamų veiksmų. Ji informuoja pranešusiąją kompetentingą instituciją apie tokių veiksmų rezultatus ir, kiek įmanoma plačiau, apie reikšmingus tarpinius rezultatus. Ši straipsnio dalis nepažeidžia informaciją perdavusių kompetentingų institucijų įgaliojimų.

5. Siekdamą užtikrinti vienodą straipsnio 2 dalies taikymą, Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias kriterijus, leidžiančius nustatyti, ar reguliuojamos rinkos veikla priimančioje valstybėje narėje gali laikoma ypač reikšminga vertybinių popierių rinkos veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje.

57 straipsnis

Bendradarbiavimas atliekant priežiūrą, vykdam patikras vietoje ar tyrimus

Vienos valstybės narės kompetentinga institucija gali kreiptis į kitos valstybės narės instituciją dėl bendradarbiavimo vykdam priežiūrą, atliekam patikrą vietoje ar tyrimą. Jeigu investicinės įmonės yra nutolusios reguliuojamos rinkos narės, reguliuojamos rinkos kompetentinga institucija gali nuspręsti į jas kreiptis tiesiogiai, apie tai atitinkamai informuodama tolimos narės buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Jeigu kompetentinga institucija gauna prašymą dėl patikros vietoje ar tyrimo, neviršydama savo įgaliojimų, ji:

- atlieka pati patikras ar tyrimus arba
- leidžia prašymą pateikusiai institucijai atlikti patikras ar tyrimus; arba
- leidžia auditoriams ar ekspertams atlikti patikrą ar tyrimą.

58 straipsnis

Informacijos mainai

1. Šioje direktyvoje kontaktiniais punktais, laikantis šios direktyvos 56 straipsnio 1 dalies, paskirtos valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda viena kitai informaciją, leidžiančią kompetentingoms institucijoms, paskirtoms laikantis 48 straipsnio 1 dalies, vykdyti pagal šią direktyvą nustatytose nuostatose numatytas pareigas.

Informacijos mainus su kitomis kompetentingomis institucijomis pagal šią direktyvą vykdančios kompetentingos institucijos perduodama informacija gali nurodyti, kad tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

2. Pagal straipsnio 1 dalį ir 55 bei 63 straipsnius gautą informaciją kontaktiniais punktais paskirtos kompetentingos institucijos gali perduoti 49 straipsnyje nurodytoms institucijoms. Jos neperduoda šios informacijos kitoms institucijoms ar fiziniams ar juridiniams asmenims be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo, ir tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą, išskyrus tinkamai pagrįstas aplinkybes. Šiuo atveju kontaktinis punktas nedelsdamas praneša apie tai informaciją perdavusiam kontaktiniam punktui.

3. 49 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos bei kitos institucijos ar fiziniai ir juridiniai asmenys, gavę konfidencialią informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį ar 55 ir 63 straipsnius, gali ją naudoti tik atlikdami savo pareigas, ypač:

- tikrindami, ar laikomasi investicinių įmonių veiklą reglamentuojančių sąlygų, ir remdamiesi konsoliduotais ir nekonsoliduotais duomenimis pagerinti stebėjimą, kaip vykdoma tokia veikla, pirmiausia stebėti Direktyva 93/6/EEB nustatytus kapitalo pakankamumo reikalavimus, administravimo bei apskaitos procedūras ir vidaus kontrolės mechanizmus;
  - stebėdami tinkamą prekybos vietų veikimą;
  - taikydami sankcijas;
  - kai paduodamas administracinis skundas dėl kompetentingų institucijų sprendimų;
  - kai pagal 52 straipsnį pradėdamas teisminis bylos nagrinėjimas; arba
  - kai naudojama neteisminė tvarka nagrinėti investuotojų skundus, numatyta 53 straipsnyje.
4. Komisija 64 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali patvirtinti įgyvendinimo priemones, reglamentuojančias informacijos mainų tarp kompetentingų institucijų tvarką.

5. 54, 58 ir 63 straipsniai neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms perduoti užduočių vykdymui reikalingos konfidencialios informacijos atsiskaitymo ir vykdymo sistemų priežiūrą atliekantiems centriniams bankams, Europos centrinių bankų sistemai ir Europos centriniam bankui kaip pinigų politiką vykdančioms institucijoms ir, tam tikrais atvejais, kitoms šių sistemų priežiūrą vykdančioms valdžios institucijoms; atitinkamai šioms institucijoms ir įstaigoms neužkertamas kelias perduoti tokią informaciją kompetentingoms institucijoms, jeigu ji reikalinga vykdant šioje direktyvoje numatytas funkcijas.

59 straipsnis

Atsisakymas bendradarbiauti

Kompetentinga institucija gali nuspręsti neatsiliepti į prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą, patikrą vietoje ar priežiūrą, kaip numatyta 57 straipsnyje, arba keistis informacija, kaip numatyta 58 straipsnyje, tik jeigu:

- a) toks tyrimas, patikra vietoje, priežiūros veikla ar informacijų mainai gali padaryti neigiamą poveikį prašymą gavusios valstybės suverenitetui, saugumui ar viešajai tvarkai;
- b) prašymą gavusios valstybės narės institucijose buvo pradėtas teismo procesas dėl tos pačios veiklos ir tų pačių asmenų;
- c) prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis sprendimas dėl tų pačių asmenų ir tos pačios veiklos.

Tokio atsisakymo atveju kompetentinga institucija atitinkamai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai, pateikdama, kiek galima, išsamesnę informaciją.

60 straipsnis

Konsultacijos tarp institucijų iki leidimo išdavimo

1. Prieš suteikiant investicinei įmonei leidimą veiklai, su kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi tuomet, kai ši investicinė įmonė yra:

- a) kitoje valstybėje narėje leidimą gavusi investicinės įmonės ar kredito įstaigos dukterinė įmonė arba
- b) kitoje valstybėje narėje leidimą gavusi valstybės narės investicinės įmonės ar kredito įstaigos patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba
- c) kontroliuojama to paties fizinio ar juridinio asmens, kuris kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią investicinę įmonę ar kredito įstaigą.

2. Prieš suteikiant investicinei įmonei leidimą veiklai, su valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų ar

draudimo įmonių veiklą, konsultuojamasi tuomet, kai ši investicinė įmonė yra:

- a) Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos ar draudimo įmonės dukterinė įmonė arba
- b) Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos ar draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba
- c) kontroliuojama to paties fizinio ar juridinio asmens, kuris kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą ar draudimo įmonę.

3. Straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos viena su kita konsultuojasi ypač tada, kai vertina akcininkų ar narių tinkamumą bei kitam tos pačios grupės subjektui iš esmės vadovujančių asmenų reputaciją ir patirtį. Prieš išduodamos leidimą veiklai ir vertindamos, ar laikomasi veiklai taikomų reikalavimų, jos keičiasi kitoms suinteresuotoms institucijoms aktualia informacija apie akcininkų ar narių tinkamumą bei įmonei iš esmės vadovujančių asmenų reputaciją ir patirtį.

61 straipsnis

Priimančiosios valstybės narės įgaliojimai

1. Statistikos tikslais priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad visos investicinės įmonės, turinčios jų teritorijose filialus, joms reguliariai teiktų ataskaitas apie šių filialų veiklą.

2. Vykdydamos šioje direktyvoje nustatytas pareigas, priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad investicinių įmonių filialai pateiktų informaciją, leidžiančią prižiūrėti, kaip jie laikosi priimančiosios valstybės narės nustatytų normų, taikomų 32 straipsnio 7 dalyje numatytais atvejais. Šie reikalavimai negali būti griežtesni už tuos, kuriuos ta pati valstybė narė taiko įsisteigusioms įmonėms, prižiūrdama kaip jos laikosi tų pačių normų.

62 straipsnis

Atsargumo priemonės, kurių imasi priimančiosios valstybės narės

1. Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių tikėti, kad, naudodamasi laisve teikti paslaugas, investicinė įmonė, vykdanči savo veiklą jos teritorijoje, ar investicinė įmonė, turinti jos teritorijoje savo filialą, pažeidžia taikant pagal šią direktyvą priimtose nuostatose įtvirtintus įsipareigojimus ir šios nuostatos nesuteikia priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atitinkamų įgaliojimų, ji apie juos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Jeigu, nepaisydama buveinės valstybės narės patvirtintų priemonių ar dėl tų priemonių netinkamumo, investicinė įmonė ir toliau vykdo priimančiosios valstybės narės investuotojų interesams ar organizuotam rinkų veikimui žalingą veiklą, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų reikalingų priemonių, siekdama apsaugoti investuotojų interesus ir užtikrinti tinkamą rinkų veikimą, prieš tai apie tai informuodama buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją. Tokios priemonės apima galimybę uždrausti pažeidimus darančią investicinei įmonei inicijuoti bet kokius kitus sandorius šių valstybių narių teritorijose. Komisijai nedelsiant pranešama apie tokias priemones.

2. Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad jos teritorijoje savo filialą turinti investicinė įmonė pažeidžia toje valstybėje vadovaujantis šia direktyva priimtas teisinės ir normines nuostatas, suteikiančias priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atitinkamus įgaliojimus, šios institucijos reikalauja, kad suinteresuota investicinė įmonė liautųsi vykdžiusi tokią neteisėtą veiklą.

Jeigu suinteresuota investicinė įmonė nesiima atitinkamų veiksmų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos imasi visų priemonių, siekdama užtikrinti, kad suinteresuota investicinė įmonė liautųsi vykdžiusi tokią neteisėtą veiklą. Buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešama apie šių priemonių pobūdį.

Jeigu, nepaisydama priimančiosios valstybės narės patvirtintų priemonių, investicinė įmonė ir toliau pažeidinėja priimančiosios valstybės narės teritorijoje galiojančias teisinės ar normines nuostatas, nurodytas pirmojoje pastraipoje, šios valstybės kompetentinga institucija imasi atitinkamų priemonių, siekdama užkardyti tokią veiklą ar nubausti už tokius pažeidimus ir prireikus uždrausti investicinei įmonei inicijuoti bet kokius kitus sandorius jos teritorijose, prieš tai apie tai pranešusi buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Komisijai nedelsiant pranešama apie tokias priemones.

3. Jeigu reguliuojamos rinkos ar DPS priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių manyti, kad tokia reguliuojama rinka ar DPS pažeidžia pagal šią direktyvą priimtose nuostatose įtvirtintus išsipareigojimus, ji apie juos praneša reguliuojamos rinkos ar DPS buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

Jeigu, nepaisydama buveinės valstybės narės patvirtintų priemonių ar dėl tų priemonių netinkamumo, pirmiau minėta reguliuojama rinka ar DPS ir toliau vykdo priimančiosios valstybės narės investuotojų interesams ar organizuotam rinkų veikimui žalingą veiklą, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų reikalingų priemonių, siekdama apsaugoti investuotojų interesus ir užtikrinti tinkamą rinkų veikimą, prieš tai apie tai

pranešusi buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Tokios priemonės apima galimybę uždrausti pažeidimus darančią reguliuojamai rinkai ar DPS suteikti teisę priimančiosios valstybės narės teritorijoje įsteigtiems nutolusiems nariams ar dalyviams naudotis savo priemonėmis. Komisijai nedelsiant pranešama apie tokias priemones.

4. Bet kokia priemonė, patvirtinta vadovaujantis straipsnio 1, 2 ir 3 dalimis ir susijusi su investicinei įmonei ar reguliuojamai rinkai taikomomis sankcijomis ar jų veiklos apribojimais, turi būti tinkamai pagrįsta ir apie tai turi būti pranešta suinteresuotai investicinei įmonei ar reguliuojamai rinkai.

III SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

63 straipsnis

Informacijos mainai su trečiosiomis šalimis

1. Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatyti informacijos mainai su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, jeigu atskleidžiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos yra ne mažesnės už reikalaujamas pagal 54 straipsnį. Tokių informacijos mainų tikslas turėtų būti nukreiptas į minėtų institucijų užduočių vykdymą.

Laikydamosi Direktyvos 95/46/EB IV skyriaus, valstybės narės gali perduoti asmens duomenis trečiajai šaliai.

Be to, valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatyti informacijos mainai su trečiųjų šalių institucijomis, įstaigomis ir fiziniiais ar juridiniais asmenimis, atsakingais už:

- i) kredito įstaigų, kitų finansų įstaigų bei draudimo įmonių priežiūrą ir finansų rinkų priežiūrą;
- ii) investicinių įmonių likvidavimą, bankrotą ir kitas panašias procedūras;
- iii) įstatymuose numatyto investicinių įmonių, kitų finansų įstaigų, kredito įstaigų ir draudimo ar kompensacines sistemas administruojančių įmonių atskaitomybės audito, kai jie atlieka priežiūros ir kitas funkcijas;
- iv) institucijų, susijusių su investicinių įmonių likvidavimu, bankrotu ar kitomis panašiomis procedūromis, priežiūrą;
- v) asmenų, vykdančių įstatymuose numatyto draudimo įmonių kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų atskaitomybės audito atlikimą,

jeigu atskleidžiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos yra ne mažesnės už reikalaujamas pagal 54 straipsnį. Tokių informacijos mainų tikslas turėtų būti nukreiptas į minėtų institucijų ar įstaigų bei fizinių ar juridinių asmenų užduočių vykdymą.

2. Jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji negali būti atskleista be aiškaus ją pateikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, tam tikrais atvejais, tik tais tikslais, kuriems tos institucijos davė sutikimą. Ta pati nuostata taikoma trečiosios šalies kompetentingos institucijos pateiktai informacijai.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

64 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB ⁽¹⁾ (toliau – komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai bei atsižvelgiama į 8 straipsnio nuostatas su sąlyga, kad laikantis šios tvarkos patvirtintos įgyvendinimo priemonės nekeičia esminių šios direktyvos nuostatų.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Nepažeidžiant jau patvirtintų įgyvendinimo priemonių, praėjus ketveriems metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo, jos nuostatų, reikalaujančių šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimti technines taisykles ir sprendimus, taikymas sustabdomas. Komisijos pasiūlymu Europos Parlamentas ir Taryba Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka gali pratęsti atitinkamų nuostatų taikymą, prieš tai iki pirmiau nurodyto laikotarpio pabaigos atitinkamai jas pakeičę.

65 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Iki ..... (*) Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija, atsižvelgdama į viešas konsultacijas ir diskusijas su kompetentingomis institucijomis, pateikia ataskaitą apie galimą direktyvos nuostatų, reglamentuojančių skaidrumo reikalavimus prieš ir po sandorių su kitų rūšių finansinėmis priemonėmis, o ne akcijomis, sudarymo, taikymo srities išplėtimu.

2. Iki ..... (**) Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija pateikia ataskaitą apie 27 straipsnio taikymą.

(1) OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

(*) OPOCE turi įterpti nuorodą į šią direktyvą.

(**) Praėjus 3 metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

3. Iki ..... (***) Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija, atsižvelgdama į viešas konsultacijas ir diskusijas su kompetentingomis institucijomis, pateikia ataskaitą apie:

a) tolesnį išimties, remiantis 2 straipsnio 1 dalies k punktu, taikymo įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra sandorių su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis vykdymas savo sąskaita, tinkamumą;

b) proporcingų reikalavimų, taikomų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, tokių įmonių kaip investicinės įmonės leidimų veiklai išdavimui ir priežiūrai, turinį ir formą;

c) taisyklių, reglamentuojančių investicines paslaugas ir (ar) veiklą vykdančių draudimo agentų paskyrimą ir ypač jų priežiūrą, tinkamumą;

d) tolesnį išimties, nurodytos 2 straipsnio 1 dalies i punkte, tinkamumą.

4. Iki ..... (***) Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija pateikia ataskaitą apie kliūčių, galinčių sutrukdyti Europos mastu konsoliduoti informaciją, kurią prekybos vietos turi viešai paskelbti, pašalinimą.

5. Remdamasi straipsnio 1–4 dalyje nurodytomis ataskaitomis, Komisija gali pateikti pasiūlymus dėl atitinkamų šios direktyvos pakeitimų.

6. Iki ..... (****) Europos Parlamentui ir Tarybai Komisija, atsižvelgdama į viešas konsultacijas ir diskusijas su kompetentingomis institucijomis, pateikia ataskaitą apie tolesnį profesinės civilinės atsakomybės draudimo reikalavimų taikymo tarpininkams, remiantis Bendrijos teise, tinkamumą.

66 straipsnis

Dalinis Direktyvos 85/611/EEB pakeitimas

Direktyvos 85/611/EEB 5 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. .... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ dėl finansinių priemonių rinkų (*) 2 straipsnio 2 dalis, 12, 13 ir 19 straipsniai taikomi šio straipsnio 3 dalyje nurodytoms valdymo įmonių teikiamoms paslaugoms.

(1) OPOCE turi įterpti nuorodą į šią direktyvą.

(*) OL L.“

(***) Praėjus 30 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

(****) Praėjus 1 metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

67 straipsnis

Dalinis Direktyvos 93/6/EEB pakeitimas

Direktyva 93/6/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Investicinės įmonės yra visos įstaigos, kurios atitinka sąvoką, pateiktą ..... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ dėl finansinių priemonių rinkų ^(*) 4 straipsnio 1 dalyje, ir kurioms taikomi toje pačioje direktyvoje išdėstyti reikalavimai, išskyrus:

- a) kredito įstaigas,
- b) vietines įmones, kurios apibrėžtos šio straipsnio 20 dalyje, ir
- c) įmones, tik teikiančias patarimus dėl investavimo ir priimančias bei perduodančias investuotojų pavedimus, nesaugodamos jų klientams priklausančių pinigų ar vertybinių popierių, ir kurios dėl šios priežasties jokiais atvejais negali turėti piniginių išpareigojimų savo klientams.

⁽¹⁾ OPOCE turi įterpti nuorodą į šią direktyvą.

^(*) OL L.

2. 3 straipsnio 4 dalis iš dalies pakeičiama taip:

„4. Šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos įmonės privalo turėti 50 000 eurų pradinį kapitalą, jeigu jos naudojasi steigimosi laisve arba teikia paslaugas pagal Direktyvos 2004/39/EB 31 ar 32 straipsnį.“

3. 3 straipsnyje įterpiamos šios dalys:

„4a)

Iki Direktyvos 93/6/EEB pakeitimo, 2 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos įmonės turi:

- a) 50 000 eurų pradinį kapitalą arba
- b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Bendrijos teritorijoje ar kitą panašią garantiją, numatančią atsakomybę už profesinį aplaidumą, siekiančią mažiausiai 1 000 000 eurų sumą kiekvienam ieškiniai ir 1 500 000 eurų per metus bendrai visiems ieškiniams; arba
- c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimo kombinaciją, atitinkančią a ar b punkte nurodytą dydį.

Komisija periodiškai patikslina šioje dalyje nurodytas sumas, siekdama atsižvelgti į Eurostato skelbiamus Europos vartotojų

kainų indekso pokyčius, atitinkančius tuo pat metu vadovaujantis 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ^(*) 4 straipsnio 7 dalimi padarytus pakeitimus.

4b)

Jeigu 2 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta investicinė įmonė įregistruojama taip pat vadovaujantis Direktyva 2002/92/EB, ji turi atitikti šios direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus bei turėti:

- a) 25 000 eurų pradinį kapitalą arba
- b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Bendrijos teritorijoje ar kitą panašią garantiją, numatančią atsakomybę už profesinį aplaidumą, siekiančią mažiausiai 500 000 eurų sumą kiekvienam ieškiniai ir 750 000 eurų per metus bendrai visiems ieškiniams; arba
- c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimo kombinaciją, atitinkančią a ar b punkte nurodytą dydį.

^(*) OL L 9, 2003 1 15, p. 3.“

68 straipsnis

Dalinis Direktyvos 2000/12/EB pakeitimas

Direktyvos 2000/12/EB I priedas iš dalies keičiamas taip:

I priedo pabaigoje pridamas toks sakiny:

„Laikantis šios direktyvos, ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ dėl finansinių priemonių rinkų ^(*) A ir B skirsniuose numatytoms paslaugoms ir veiklai, susijusioms su šios direktyvos I priedo C skirsnyje numatytomis finansinėmis priemonėmis, taikomas abipusio pripažinimo principas.“

⁽¹⁾ Praėjus 30 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

^(*) Praėjus 1 metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.“

69 straipsnis

Direktyvos 93/22/EEB panaikinimas

Direktyva 93/22/EEB panaikinama nuo ..... ^(*). Nuorodos į Direktyvą 93/22/EEB laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos į Direktyvos 93/22/EEB sąvokas ar straipsnius laikomos nuorodomis į atitinkamas šios direktyvos sąvokas ar straipsnius.

^(*) Praėjus 24 mėnesiams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

70 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki ..... (*), įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas skelbiant oficialiai. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

71 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šioje direktyvoje investicinės įmonės, gavusios leidimą teikti investicines paslaugas savo buveinės valstybėje narėje iki ..... (*), laikomos gavusiomis leidimą, jeigu šių valstybių narių įstatymai numato, kad, norėdamos imtis tokios veiklos, jos turi atitikti sąlygas, panašias į nustatytas 9–14 straipsniuose.

2. Šioje direktyvoje reguliuojama rinka ar rinkos operatorius, gavę leidimą teikti investicines paslaugas savo buveinės valstybėje narėje iki ..... (*), laikomi gavusiais leidimą, jeigu šių valstybių narių įstatymai numato, kad, norėdami imtis tokios veiklos, reguliuojama rinka ar atitinkamai rinkos operatorius turi atitikti sąlygas, panašias į nustatytas III skyriuje.

3. Šioje direktyvoje draudimo agentai, įregistruoti valstybės registre iki ..... (*), laikomi gavusiais leidimą, jeigu šių valstybių narių įstatymai numato, kad, norėdami imtis tokios veiklos, draudimo agentai turi atitikti sąlygas, panašias į nustatytas 23 straipsnyje.

4. Vadovaujantis Direktyvos 93/22/EEB 17, 18 ir 30 straipsniais, iki ..... (*) perduota informacija laikoma perduota šios direktyvos 31 ir 32 straipsnių tikslais.

5. Reguluojamos rinkos operatoriaus prašymu, kiekviena sistema, patenkanti į reguliuojamos rinkos operatoriaus administruojamos DPS sąvoką, gauna leidimą DPS veiklai su sąlyga, kad ji laikosi leidimų išdavimą ir DPS administravimą reglamentuojančių taisyklių, lygiaverčių reikalaujamos pagal šią direktyvą ir su sąlyga, kad svarstomas prašymas pateikiamas per 18 mėnesių nuo 70 straipsnyje nurodytos datos.

6. Investicinės įmonės gali ir toliau laikyti profesionalius klientus profesionaliais su sąlyga, kad toks investicinės įmonės skirstymas paremtas tinkamu kliento įgūdžių, patirties ir žinių įvertinimu, leidžiančiu, atsižvelgiant į numatomų sandorių ir paslaugų pobūdį, pagrįstai manyti, kad klientas pats sugeba priimti investavimo sprendimus ir suvokia kylančią riziką. Šios investicinės įmonės praneša klientui apie direktyvoje nustatytas taisykles, reglamentuojančias klientų skirstymą į atskiras kategorijas.

72 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

73 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2004 m. balandžio 21 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

P. COX

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. ROCHE

(*) Praėjus 24 mėnesiams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

I PRIEDAS

PASLAUGŲ IR VEIKLOS BEI FINANSINIŲ PRIEMONIŲ SĄRAŠAS

A skirsnis

Investicinės paslaugos ir veikla

1. Pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas.
2. Pavedimų vykdymas klientų naudai.
3. Sandorių vykdymas savo sąskaita.
4. Portfelio valdymas.
5. Patarimai dėl investavimo.
6. Įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (ar) finansinių priemonių išplatinimas tvirtai įsipareigojus pirkti.
7. Finansinių priemonių išplatinimas be tvirto įsipareigojimo pirkti.
8. Daugiašalės prekybos sistemos administravimas.

B skirsnis

Pagalbinės paslaugos

1. Finansinių priemonių saugojimas ir administravimas klientų sąskaita, įskaitant turto saugojimą ir tokias susijusias paslaugas, kaip grynųjų pinigų ar įkeisto turto valdymas.
2. Kreditų ar paskolų suteikimas investuotojams, siekiant suteikti jiems galimybę vykdyti sandorį viena ar daugiau finansinių priemonių, kai kreditą ar paskolą suteikianti įmonė dalyvauja sandoryje.
3. Patarimas įmonėms dėl kapitalo struktūros, pramonės strategijos bei susijusių dalykų, patarimai bei paslaugos, susijusios su įmonių susijungimais ir pirkimais.
4. Užsienio valiutos keitimo paslaugos, susijusios su investicinių paslaugų teikimu.
5. Investavimo tyrimai ir finansinė analizė ar kitų formų bendros rekomendacijos dėl sandorių ir finansinių priemonių.
6. Paslaugos, susijusios vertybinių popierių išplatinimu per tarpininką.
7. Investicinės paslaugos ir veikla, taip pat pagalbinės paslaugos, panašios į 1 priedo A ir B skirsniuose nurodytos rūšies priemones ir susijusios su išvestinėmis priemonėmis, nurodytomis C skirsnio 5, 6, 7 ir 10 punktuose, jeigu jos yra susijusios su investicinėmis ar pagalbinėmis paslaugomis.

C skirsnis

Finansinės priemonės

1. Perleidžiami vertybiniai popieriai.
2. Pinigų rinkos priemonės.
3. Kolektyvinio investavimo subjektų vienetai.
4. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamomis arba kitomis išvestinėmis priemonėmis, finansiniais indeksais ar finansinėmis priemonėmis, kai atsiskaitant vykdomi barteriniai mainai arba atsiskaitoma pinigais.
5. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, už kuriuos vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti pinigais (kitaip yra įsipareigojimų nevykdymo arba veiklos nutraukimo atveju).

6. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi ir bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, kai atsiskaitant taikomi barteriniai mainai su sąlyga, kad susitarimai sudaromi reguliuojamoje rinkoje ir (ar) DPS.
  7. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi ir bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, kai atsiskaitant vykdomi barteriniai mainai, nepaminti C skirsnio 6 punkte, platinami nekomerciniais tikslais ir turintys kitų išvestinių finansinių priemonių požymius, atsižvelgiant į tai, ar, *inter alia*, jais prekiaujama per pripažintus kliringo namus arba jiems taikomi reikalavimai dėl pastovios garantinės įmokos.
  8. Išvestinės priemonės, skirtos perduoti kredito riziką.
  9. Finansiniai susitarimai dėl skirtumų.
  10. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su klimato skirtumais, frachtu, emisijos nuolaidomis ir infliacijos norma arba kitokiais oficialiais ekonominiais veiksniais, už kuriuos privaloma atsiskaityti pinigais arba vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti grynaisiais pinigais (kitais yra įsipareigojimų nevykdymo arba veiklos nutraukimo atveju), taip pat bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su turtu, teisėmis, įsipareigojimais, indeksais ir vienetais, nepaminti šiame skirsnyje ir turintys kitų išvestinių finansinių priemonių požymius, atsižvelgiant į tai, ar, *inter alia*, jais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ar DPS, per pripažintus kliringo namus arba jiems taikomi reikalavimai dėl pastovios garantinės įmokos.
-

II PRIEDAS

ŠIOJE DIREKTYVOJE MINIMI PROFESIONALŪS KLIENTAI

Profesionalus klientas – tai klientas, turintis patirties, žinių ir įgūdžių, leidžiančių jam pačiam priimti investavimo sprendimus ir tinkamai įvertinti kylančią riziką. Norint klientą laikyti profesionaliu, būtina, kad jis atitiktų šiuos kriterijus:

1. Profesionaliais laikomų klientų kategorijos

Šioje direktyvoje toliau nurodyti subjektai turėtų būti laikomi profesionaliais, teikiant bet kokias investicines paslaugas, vykdamt veiklą ir sandorius su finansinėmis priemonėmis.

- 1) Subjektai, kurie turi gauti leidimą veiklai finansų rinkose arba kurių veikla šiose rinkose turi būti reguliuojama. Turėtų būti laikoma, kad toliau pateiktame sąraše yra įtraukti visi subjektai, gavę leidimus veiklai ir vykdamtys minėtiems subjektams būdingą veiklą: pagal direktyvą valstybėje narėje leidimą gavę subjektai, nesiremiant direktyva valstybėje narėje leidimą gavę ar jos reguliuojami subjektai ir subjektai, leidimą gavę šalyje, kuri nėra valstybė narė:
  - a) kredito įstaigos;
  - b) investicinės įmonės;
  - c) kitos įgaliotos ar reguliuojamos finansų institucijos;
  - d) draudimo bendrovės;
  - e) kolektyvinio investavimo sistemos ir tokių sistemų valdymo įmonės;
  - f) pensijų fondai ir tokių fondų valdymo įmonės;
  - g) prekyautojai prekėmis ir prekių išvestinėmis priemonėmis;
  - h) vietos įmonės;
  - i) kiti instituciniai investuotojai.
- 2) Didelės įmonės, atitinkančios du iš toliau pateiktų pagal įmonės dydį taikomų reikalavimų:

— bendras balansas:	20 000 000 eurų,
— grynoji apyvarta:	40 000 000 eurų,
— nuosavos lėšos:	2 000 000 eurų.
- 3) Šalies ir regiono Vyriausybės, valdžios institucijos, valdančios valstybės skolą, centriniai bankai, tarptautinės ir viršvalstybinės institucijos, pavyzdžiui, Pasaulio bankas, TVF, EIB ir kitos panašios tarptautinės organizacijos.
- 4) Kiti instituciniai investuotojai, kurių pagrindinė veikla – investicijos į finansines priemones, įskaitant subjektus, užsiimančius lėšų investavimu į finansinius instrumentus ir kitais finansiniais sandoriais.

Pirmiau paminėti subjektai laikomi profesionaliais. Tačiau jie gali reikalauti juos laikyti neprofesionaliais, o investicinės įmonės gali sutikti suteikti jiems didesnę apsaugą. Jeigu investicinės įmonės klientas yra pirmiau nurodyta įmonė, prieš suteikdama kokias nors paslaugas, ši investicinė įmonė turi informuoti jį, kad, remiantis įmonėje turima informacija, toks klientas laikomas profesionaliu ir su juo bus atitinkamai elgiamasi, nebent įmonė ir klientas susitartų kitaip. Be to, įmonė turi pranešti klientui, kad jis turi teisę reikalauti pakeisti susitarimo sąlygas, siekdamas užsitikrinti didesnę apsaugą.

Profesionaliu laikomas klientas atsako už reikalavimą suteikti didesnę apsaugą, jeigu jis mano, kad negalės tinkamai įvertinti ir valdyti kilusios rizikos veiksnius.

Didesnė apsauga bus suteikta tuomet, kai profesionaliu laikomas klientas sudaro su investicine įmone rašytinį susitarimą, kad pagal taikytinas verslo etikos taisykles jis nelaikomas profesionaliu klientu. Tokiame susitarime turėtų būti nurodyta, ar tai taikoma kuriai nors vienai ar kelioms paslaugoms ar sandoriams arba vienos ar kelių rūšių produktams ar sandoriams.

II. Klientai, kurie jų prašymu gali būti laikomi profesionaliais

II.1. Identifikavimo kriterijai

I skirsnyje nepaminti klientai, įskaitant valstybinio sektoriaus institucijas ir privačius pavienius investuotojus, gali atsakyti verslo etikos taisyklių siūlomoms apsaugoms.

Dėl to investicinėms įmonėms turėtų būti leidžiama bet kuri pirmiau nurodytą klientą laikyti profesionaliu tik tuomet, kai laikomasi toliau nurodytų reikalavimų ir procedūros. Tačiau neturėtų būti daroma prielaida, kad šie klientai turi tokių pačių žinių apie rinką ir patirties, kaip ir I skirsnyje išvardinti klientai.

Bet koks pagal įprastas verslo etikos taisykles leidžiamos apsaugos atsisakymas laikomas galiojančiu tik tuomet, kai investicinė įmonė atliktas kliento įgūdžių, patirties ir žinių įvertinimas, atsižvelgiant į planuojamų sandorių ir paslaugų pobūdį, pagrįstai leidžia įsitikinti, kad klientas gali pats priimti investavimo sprendimus ir suvokia kylančią riziką.

Tinkamumo testas, taikomas, vadovaujantis finansinius dalykus reglamentuojančiomis direktyvomis, įmonių vadovams ir direktoriams, galėtų būti laikomas įgūdžių ir žinių įvertinimo pavyzdžiu. Kai įmonė yra maža, pirmiau minėtas įvertinimo testas turėtų būti atliekamas su asmeniu, turinčiu teisę įmonės vardu vykdyti sandorius.

Vykdamas pirmiau minėtą įvertinimą, turėtų būti laikomasi mažiausiai dviejų iš toliau nurodytų kriterijų:

- per paskutinius metus atitinkamoje rinkoje klientas įvykdė vidutiniškai 10 stambių sandorių per ketvirtį,
- kliento finansinių priemonių portfelis, įskaitant, kaip apibrėžta, grynujų pinigų depozitus ir finansines priemones, yra didesnis nei 500 000 eurų,
- klientas mažiausiai vienerius metus profesionaliai dirbo ar dirba finansų sektoriuje ir turi reikalingų žinių apie numatomus sandorius ir paslaugas.

II.2. Procedūra

Pirmiau nurodyti klientai gali atsakyti taikyti verslo etikos taisykles tik tuomet, kai laikomasi šios procedūros:

- jie turi patvirtinti raštu investicinei įmonei, kad pageidauja būti laikomi profesionaliais klientais apskritai dėl konkrečios investicinės paslaugos ar sandorio, sandorio rūšies arba produkto rūšies,
- investicinė įmonė turi juos aiškiai raštu įspėti apie apsaugą ir investuotojų žalos atlyginimo teises, kurių jie gali netekti,
- jie turi patvirtinti raštu atskirame nuo sutarties dokumente, kad suvokia tokios apsaugos netekimo padarinius.

Prieš nusprendamos, priimti ar ne prašymą dėl teisių atsisakymo, investicinė įmonė turi imtis visų reikalingų veiksmų, siekdamos užtikrinti, kad klientas, pageidaujantis būti laikomas profesionaliu, atitinka II skirsnio 1 punkte nurodytus atitinkamus reikalavimus.

Jeigu klientai, vadovaujantis atitinkamais kriterijais ir procedūromis, panašiomis į pirmiau nurodytuosius, jau buvo priskirti profesionalams, jų ryšiams su investicinėmis įmonėmis neturėtų būti taikomos kokios nors naujos taisyklės, priimtoms remiantis šiuo priedu.

Skirstydamos klientus į profesionalius klientus, įmonė turi įgyvendinti nustatytą raštu vidaus politiką ir procedūras. Profesionalus klientai atsako už įmonių informavimą apie kiekvieną pasikeitimą, galintį turėti įtakos jų skirstymui į profesionalius klientus. Tačiau jeigu investicinė įmonė sužino, kad klientas jau neatitinka ankstesnių reikalavimų, leidusių jį laikyti profesionaliu, ji turi imtis atitinkamų veiksmų.